

РОЗА

МИРА

Виливний С.Л.

Введення в справжню
історію Землі і людства

Книга перша

Донецьк, 2011

Виливний С.Л.

Введення в справжню історію Землі і людства, - Донецьк, 2011 - 104 с.

Ця книга виводить вас із замкнутого кола ілюзії і перевтілення. Наділяючи вас багатовимірним всеоб'ємним простором, який ви вже в змозі чути і відчувати. А з відчуттям у своїх тілах зв'язку з просторами: людей Землі, Землі і усієї екосистеми, Сонячної системи, іншими Зоряними і Сонячними системами і людьми, що мешкають в цих системах, з відчуттям усієї прекрасної і світлої Галактики, з відчуттям інших Галактик, ви починаєте жити в стані тут і зараз. І ви вже не знаєте, що таке "смерть", живучи зі своєю родиною у радості, щасті і любові, і в нескінченній співтворчості з Батьком нашим, люблячим та улюбленим.

З матеріалами книги можна ознайомитися на сайті zdes-i-sejchas.com.ua

© Виливний С.Л., 2011

Зміст

Передмова	4
Вступ	5
Початок роду людського.....	8
Перший всесвітній потоп і зародження роду людського	14
Другий всесвітній потоп і зародження роду людського	38
Третій всесвітній потоп і зародження роду людського	66
Історія зародження п'ятого роду людського.....	84
Майбутнє Землі і людства	101

Передмова

Ця книга була написана під диктування Бого - людей, зокрема Єви, першої жінки, що спустилася на нашу планету під назвою Земля. Книга містить в собі моменти і етапи життя людей і Бого - людей, таких, як і ми; усі етапи затоплення Землі, загибель людства і усі етапи зародження людства. А також зародження клімату Землі, тварин, комах і мікроорганізмів, яких наш ТВОРЕЦЬ, люблячий нас Батько, створив в допомогу нам. Книга містить в собі ті загублені вами знання, яких вам бракує. Без цих знань, ви знаходитесь в колі ілюзії і перевтілень, вправно створених для вас. Але Бого - люди знають з великою упевненістю, що коли ви захочете дізнатися: дізнатись те, що ви загубили, ви перестанете помирати і вирветесь з кола ілюзії і перевтілення, і набудете свого простору в просторі своєї сім'ї, через який ви зможете відчувати свою землю(приблизно один гектар), усе людство, усю Землю, Сонячну систему, вашу Галактику і Галактики інших Бого – людей, Всесвіт і Всесвіти. І тоді ви вже в змозі співстворити разом з Батьком нашим люблячим свою Галактику, свою зоряну систему і свою неповторну і дуже вами улюблену планету. А ім'я цієї планети ви придумаете самі!

Вступ

Земля! Дуже красива планета, покрита густими лісами, розливчастими річками, тихими морями і чуйними океанами.

- Ти знаєш свою Землю, ти не просто знаєш - ти відчуваєш її; ти відчуваєш кожен травичку, кожне дерево у своєму саду, ти знаєш, що в твоєму серці запанувала любов, радість і щастя. Світло в твоїй душі: він освітлює кожен куточок твоєї Землі.

- Твоєї!

- Тепер у тебе є своя Земля, яка тебе відчуває і знає, яка з тобою співпрацює. Усі тварини, комахи і мікроорганізми, що мешкають на твоїй землі, знають тебе, вони чекають від тебе співтворчості і співпраці.

- Ти знаєш, що в твоєму просторі є улюблена жінка, дівчина. Від цього відчуття обпалює усе тіло приємним теплом. Вас двоє на вашій Землі, але скоро, дуже скоро, буде троє: у вас буде син. Ви створите його у пориві любові! Коли він виросте, у нього теж буде своя Земля, де він буде господарем, і він приведе на свою Землю молоду дівчину для створення своєї сім'ї.

- І ти знаєш, що ти щасливий, в твоєму серці - любов, а на душі – радість, яку словами не передати, її можна тільки відчути.

Так може жити кожна людина, що живе зараз, якщо захоче. Захоче упізнати правду, правду про себе: хто він насправді, на що він здатен, які у нього сили, можливості і неосяжні ресурси.

Ми розпочали свою розповідь ("Ми", тому що пишу не один) з образу, образу, який доступний кожному, що живе на нашій дивовижній планеті під назвою Земля!

Ви хочете дізнатися правду! Правду, яка про вас і про вашу планету. Правду, яка надихне вас на дивовижне створення. Створення з Богами, вам подібними. Увесь Всесвіт відкритий і доступний вам.

Вам, що живуть на вашій планеті під назвою Земля. Земля, яку створив ТВОРЕЦЬ! Наш улюблений батько.

Загляньте усередину себе. Невже ви не відшукаєте хоч крапельку свободи. Свободи уяви, думки. Свободи любові. Свободи самовираження. Такими ви маєте бути усередині і ззовні. Подумайте про це. Відволікайтесь від ваших повсякденних справ, поїдьте на природу, доторкніться до вашої землі і відчуйте свободу, вашу свободу!!!

Набудьте миру і спокою у вашій всеоб'ятній душі. Душі, яку з натхненням створив ТВОРЕЦЬ і втілив її уперше до плоті, ким ви і являєтеся. Відчуйте себе уперше за мільйони століть Богами, ви тепер ними і є.

- Тоді чому ж ви, Боги, повинні жити в тісноті, коли ТВОРЕЦЬ дав вам Землю? Землю, яка поїть вас і годує, і наділяє вас своїм простором. Простором любові.

- Тоді чому ви, Боги, повинні хворіти, старіти і померати, коли ТВОРЕЦЬ дарує вам життя вічне? Коли можна не старіти і оновлювати тіло за вашим бажанням.

- Тоді чому ви, Боги, повинні жити в турботах і проблемах, що створюються ілюзорністю? Ілюзорність, яка була придумана і впроваджена у ваше життя. Життя, яке втрачає сенс. Сенс, який дарував вам ТВОРЕЦЬ.

Сенс, який не зводиться до безглуздих і бездумних дій і думок, а сенс глибокого самовираження. Самовираження, від якого віє світлом. Світлом, яке розходитьсь по усій Галактиці. Світлом, яке зігріває кожен куточок Всесвіту, світлом, яке усередині вас самих! Відчуйте його, відчуйте свободу вибору! Вибору, який у вас є з народження.

Початок роду людського

Адам.

Ось, робить свої перші кроки Адам. Вдихає перший раз живильне живе і свідоме повітря. Його очі вдивляються в мальовничі композиції просторів, які його оточують. Б'ється серце в ритм усієї Землі. Здається, що усе живе - свідоме і вічне.

– Так воно і є.

У його свідомості живе спокій, любов і радість. Любов, яка намагається покрити увесь простір, що оточує Адама. Він відчуває себе Богом. Богом, який робить свої перші кроки по своїй дарованій йому ТВОРЦЕМ Землі. Його наповнюють почуття, від яких йому легко, приємно, радісно і здорово. І він знає, що він вічний, як і увесь навколишній простір. Він відчуває кожну клітинку в його тілі. Він відчуває свій організм живим, готовим до співпраці і таким, що чекає від нього любові і руху. Кожну частинку енергій Вселенських здатний прийняти організм і рознести по усіх клітинах свого тіла. Його тіло живе, розумне і довговічне. Воно здатне ніколи не помирати і не старіти, відновлюючи свої первинні функції, які закладені в кожну клітинку організму. Організм завжди прочитує першорідну інформацію і завжди знаходиться у зв'язку з нею. Ця перша інформація закладена ТВОРЦЕМ: нашим Батьком улюбленим та люблячим. У АДАМА вічне зараз, він здатний жити, не старіючи і не помираючи. Від цих відчуттів, що живуть в його свідомості і в тілі, хочеться творити в любові, радіти, стрибати, сміятися і бажати спільного створення з Богом.

Єва

Увесь Всесвіт завмер від побаченого!

Всесвіт побачив Єву. Її тіло прозоре. Здається, через її тіло видно Землю, її улюблену Землю.

– Ось вона спускається з небес.

На неї хочеться дивитися не моргаючи. Вона випромінює красу, гармонію і любов. Вона в радості, сповненій любові, ступає на Землю, роблячи перші кроки. Ці кроки, наче немає тяжіння, вона парить. Її тіло, її форми зачаровують. Здається в ній – увесь Всесвіт. Вона з посмішкою дивиться на красу, що оточує її. Вона радіє кожній травичці, що літає комашці, стрибаючому зайцеві, мудрому левові. Вона, як матір, все пестить і леліє. Все, дивлячись на неї, завмирає і хмеліє від її погляду. Ось Вона, Богиня, що зійшла з небес, створена ТВОРЦЕМ. Її переповнюють почуття. Почуття творіння життя, яке проллється на Землю, на її улюблену Землю. Вона знає, навіщо вона на Землі. Вона незабаром знайде Адама, щоб полюбити його від усього свого серця, від якого зачне дитину, яку виносить і народить, і почнеться рід людський від Адама і Єви.

– Ось істина!

Істина початку роду людського. Так багато книг написано, так багато сказано. Так багато людей збивали з істини, щоб захопити їх брехнею. Брехнею, яку виношували і впроваджували в життя, у ваше життя. Життя, яке наповнюється порожнечею. Порожнечею безвихідності. Від якої помирають душі, ваші душі. Здавалося б, вічні душі, що світяться. Але вони можуть померти, застрявши в колі безвихідності. Безвихідності, яка була впроваджена у ваше життя. Життя, яке має бути сповнене світлом. Світлом любові. Світлом, яке зачаровує увесь Всесвіт. Від якого зароджується життя. Може в іншому куточку Галактики, але зароджується цим

світлом. Відчуйте в собі це прекрасне, божественне світло. Світло, від якого хочеться літати. Літати і творити життя. Життя, яке ніколи не закінчується.

– Від Адама і Єви почався рід людський і, що б там не говорили, **ви, саме ви**, повинні відчутти вашими серцями істину. Істину, яка вам надана з вашого народження.

Життя наповнювало Землю. Людей ставало все більше і більше. Життя цих людей було наповнене неосяжними можливостями. Вони почували себе Богами, в усьому сенсі цього слова. Наша планета була покрита світлом, витікаючим від цих Бого - людей. Світло виходило від їх душі, переповнюючи їх емоції, почуття. Їх серця були наповнені життям.

◦ Проїшов один мільйон років з дня існування Землі.

Адам і Єва жили. Жили в любові, не помираючи. Вони так жодного разу не померли. Їх так само переповнювали почуття, які були у них при першій зустрічі. Вони жили, нічого не потребуючи. У них був свій простір, який належав тільки їм.

І в ньому вони почували себе господарями. Цей простір любив їх, воно було завжди з ними; куди б вони не прямували, воно завжди було з ними. Бог ТВОРЕЦЬ все продумав. Він створив Землю, але Земля була їх любляча мати, вона могла дати усім старт для створення іншої планети, можливо, схожої на Землю, а може з привнесеним до створення чогось свого, це не важливо. Важливе те, що будь-яка людина, що живе на Землі, в змозі створити свій проект своєї планети, свого простору. Ви тільки подумайте, уявіть собі, яку свободу мали люди, що жили в ті часи. І що відбувається зараз. Подумайте. Ми даємо інформацію для того, щоб у кожного, хто живе на Землі був свій власний вибір. Вибір, який може вивести з кола, замкнутого кола безглуздих перевтілень, і набути свободи. Свободу співтворчості. Співтворчості з Богом. Співтворчості з ТВОРЦЕМ. У дітей Адама і Єви, що живуть, був вільний вибір, який вони зробили. Вони створили свій простір вже

на своїй планеті, і назву цих планет ви знаєте. Вони знаходяться в кожному з дванадцяти знаків зодіаку, розташованих на нашому небозводі.

У Адама і Єви були ще діти, окрім дванадцяти. Вони були рівнозначні дванадцяти дітям Адама. Вони знали світоустрій також добре, як Адам і Єва. Знали усе до найдрібніших деталей. Вони були чисті серцем. Але так склалося, що один з синів захотів владу над іншими людьми. Замість того, щоб розповідати майбутнім дітям світоустрій, він почав ділити територію Землі на шматки, організовуючи клани. У цих кланах він підносив перекручену інформацію, не першорідну, і у людей почалося інформаційне зрушення, у них вже не було платформи під ногами, опори. Через нестачу інформації, люди цих кланів поступово входили до замкнутого кола. До кола ілюзії, вправно створений для них. Мільйони років люди, розділені на клани, не могли зібрати інформацію, вони ставали розгубленими, вони не знали істини. Такими людьми можна було легко управляти, створюючи ілюзорність подій і поступово вселяючи в них страх.

Дванадцять дітей, бачачи до чого це може привести, відправилися на Землю, щоб припинити спотворення інформації. Але люди вже не в силах були їх сприймати. Тому що через спотворення інформації в їх свідомості і в їх тілі почали відбуватися зміни. Тоді перші дванадцять дітей, почали показувати своїм прикладом світоустрій, вони на Землі організували свої поселення і в цих поселеннях почало зароджуватися інше, незвичне для усіх, життя. Вони створювали на Землі свої оазиси, свій простір. Простір, який любив їх і надавав їм усі ресурси в повному достатку. Адам і Єва знову ступили на землю, щоб зібрати все у єдине ціле і навести на Землі першорідну гармонію.

Коли Адам і Єва спустилися на Землю, то вони узяли з собою свій простір, простір любові, люблячий простір. Виділили собі один гектар Землі. На цьому гектарі вони розташували Всесвіт, збрали усю першорідну інформацію, стиснули усе в одному гектарі і

почали проводити свою роботу. Роботу по порятунку першоствореного, створеного нашим Батьком ТВОРЦЕМ.

Проїшли тисячоліття. Адам і Єва залишалися такими ж молодими і веселими, люблячими і уважними, як до свого простору, так і до своїх стосунків. Навколо гектара Адама і Єви були поселення інших гектарів. Це були паростки, пророслі від Адама і Єви, це були люди, що люблять свій простір, свою Землю. Так зароджувався рід людський від духа божого. У душі божому жили люди на своїх гектарах. Ці гектари були для них люблячим простором, де вони почували себе Богами, Богами в усьому значенні цього слова. Рід тягнувся від Південної Америки до Атлантиди, тоді існуючому материку. Але син Адама і Єви, який захотів випробувати владу над іншими людьми, зібрав свій "круглий стіл". У цей "круглий стіл" входили інші члени родини Адама і Єви, їх було сім людей. Вони не входили до числа перших дванадцяти дітей Адама і Єви. Тих семеро людей почали розробляти свій план по захопленню усїєї Землі під себе. Оскільки вони знали усю інформацію Всесвіту і були богами, їм вдалося зупинити просування паростків Адама і Єви, і їх дванадцяти дітей. Але Адам і Єва не хотіли грубої сили і їм довелося "відступити", тобто поселення гектарів, їх поширення, зупинилося. Цих сім людей почали укорінювати свою владу. Мінялися покоління, а ці семеро завжди залишалися у своїй свідомості. Вони захопили велику частину Землі, де людям нав'язувалася ілюзорність подій, де люди починали не належати собі. Ця хвороба розповзлася по усїй планеті і коли досягла вершини, тобто частота Землі впала, почалася повінь. Материки Землі йшли поступово під воду. Почався всесвітній потоп. Адам і Єва вимушені були перейти зі своїм простором на свої планети, як і дванадцять дітей.

Паростки поселення, які були пущені, не пов'янули – їх Адам і Єва забрали з собою на свої планети. Земля, вірніше усї материки пішли під воду. Людей на Землі вже не залишилося. Це був перший

всесвітній потоп. Потоп, викликаний людьми усієї планети, які відмовилися від істини, відмовилися від духу Божого.

Перший всесвітній потоп

і

зародження роду

◦ Жива планета Земля уперше була затоплена. Вона жива і все відчуває, уперше за мільйони років вона жива залишилася одна. Адам, Єва і їх діти були у своїх просторах на своїх планетах. Вони всіляко намагалися обігріти Землю, їх улюблену планету, яка дала їм свій простір і дала їм старт. Старт для співтворчості, для створення своїх планет, свого простору. Бог - творець все продумав, Він дав людям Землю і створив для них Всесвіт, що можна побачити. У цьому Всесвіті вистачить місця для усіх людей, що колись жили, або майбутніх, які існуватимуть. Для Бога все знаходиться в зараз, для Нього неважливо – минуле, сьогоднішня або майбутнє. Для Нього все відбувається в зараз і простір він створив, що знаходиться в зараз. Ще раз повторюся, кожна людина, що живе або живе в майбутньому, в змозі створити, створити свою планету зі своїм живим простором. Бог створив людину по своєму образу і подібності. Тому немає у Вселеній закінченості. Для Бога немає кінця. У Бога для усіх є місце. І необов'язково тулитися, увесь Всесвіт – в нашому розпорядженні, але створювати треба в любові і гармонії, охоплюючи увесь видимий Всесвіт. І коли він, Всесвіт – усередині тебе, людина, ти маєш право створити свою видиму планету зі своєю гармонійною назвою.

Цю інформацію і намагалися приховати від людей сім людей. Але ви в змозі, люди, в змозі розкрити в собі любов і свою свободу

і жити в любові, щасті і радості. З такими думками Адам і Єва, і їх діти з Божим духом обігрівали Землю. Вони продумували і розробляли схеми по заселенню Землі людьми, які зависли між матеріальним Всесвітом і невидимою: їм бракувало свободи, інформації для виходу з ситуації, що створилася. Цим душам треба було наново народитися на планеті Земля і отримати повну інформацію для створення свого простору на Землі. Адам, Єва і Люди-Боги продумували. Вони зібрали душі людей під своє "крило", щоб зберегти їх.

Обігрівши Землю, привівши її до ладу, вони почали її заселення. Перші люди після всесвітнього потопу почали заселяти Землю. План по заселенню Землі, який продумували Адам і Єва, почав здійснюватися. Матінко Земля була дуже рада, що по її поверхні почали ходити люди. Адам і Єва знову спустилися на Землю і дванадцять дітей (апостолів) з ними взяли участь в "навчанні" людей, що прибувають. Вони своїми прикладами показували знову, як до потопу:

- ∞ Як створювати свій простір на Землі.
- ∞ Як бути вільними і гармонійними.
- ∞ Як не помирати і перебувати завжди у свідомості.
- ∞ Як любити і жити в парі між чоловіком і жінкою.
- ∞ Як бути уважним до свого простору і простору між тими, що люблять один одного чоловіком і жінкою.

План по заселенню пройшов вдало, були повернені комахи, мікроорганізми і тварини. Це було легко зробити, тому що на планетах була уся живність Землі, і повернути їх на Землю не складало труднощів. Тільки бажання і думка Людини-Бога. Увесь Всесвіт спостерігав за тим, що відбувається, ніхто не залишався без участі. Незабаром Землі була повернена уся живність, люди починали облаштовувати свою землю. Вони брали приклад з Адама і Єви. Брали приблизно один гектар землі і починали

створювати свій простір: простір, який буде завжди зі своїми власниками. Швидко почали розпускатися паростки по землі. Матінко Земля почала оживати. Люди облаштовували свої гектари і свою землю. Вони з великою любов'ю торкалися до своєї рідної землі. Матінко Земля відчувала своїх дітей, вона відчувала їх бажання і підказувала, де посадити розсаду, а де кущик смородини і так далі. Люди могли відчуті усю свою Землю. Від найдрібніших мікроорганізмів до великих тварин, вони відчували і могли задавати гармонійну програму, де усе живе брало участь у створенні ними задуманого. Адам і Єва були щасливі спостерігати, як рід людський любив свою Землю і увесь Всесвіт. Всесвіт у свою чергу відчував людей, кожна зірочка на небі відчувала і знала людину, увесь простір був готовий до здійснення створення людиною свого простору, своєї живої прекрасної планети.

– Ви уявіть собі на хвилиночку, скільки у Всесвіті живих планет, заселених Бого - людьми - їх мільйони. Коли людина була готова до спільного створення своєї прекрасної планети, він з натхненням створював, з усією властивою Богові свободою думки і увесь простір відчував, слухав уважно людину - творця, і це було співстворення. Так придумав ТВОРЕЦЬ, наш улюблений Батько-Бог. Щоб все, що є, увесь Всесвіт слухав людину.

–А зараз, людина, подивись навколо себе, озирнися.

– Що ти відчуваєш?

– Чи Відчуваєш ти Всесвіт, Землю свою, що росте на Землі, тварин, птахів, усю екосистему, простір навколо себе, який ти повинен створити?

– Якщо ні, то налаштуйся на простір, на Всесвіт, на Землю, на живий простір на Землі. Налаштуйся без примусу, з легкістю на свій простір, на свій Всесвіт. Відчуй зміни, що відбуваються з тобою. Уяви думку - образ:

Твій гектар Землі. Він живий, відчуй його. Кожна травичка, кожна комашечка жива! Відчуй свій гектар, свою Землю живою і здатною мислити і спілкуватися з тобою. Давати тобі поради. Радіти разом з тобою. Приймати твоїх дітей і чекати від тебе творчості і співтворчості. Цей твій простір! Твоя Земля! Вона перейде з тобою у будь-який куточок Всесвіту, ти будеш завжди насичений її турботою про тебе. Ти завжди будеш ситий. Твоя Земля, твій простір здатен наслідувати твою думку. Твій простір, твоя Земля може переміщати тебе у будь-який куточок Всесвіту як поступово, так і миттєво, по твоїй думці, твоя Земля в змозі зібратися в первинному виді і прийняти тебе свого люблячого сина.

Ці усі можливості сина-співтворця вклав у вас ТВОРЕЦЬ, наш улюблений Батько. Але треба створювати все з незвичайною легкістю, не замислюючись про механізм, не розладнюючи на складові сам процес.

А якщо зараз подивитися або прочитати безліч книг, то ви побачите, що намагаються усе розкласти на складові. Розірвати космос не можна, він може діяти тільки в складеному стані. Тому створення відбувається з легкістю. Цей процес, як гра – дуже творча і дуже цікава!

Так грайте, грайте в цю гру, творчу і цікаву гру! Створюйте свій простір!

Так живіть, живіть ВІЧНО, не помираючи! Так хотів ТВОРЕЦЬ, наш люблячий Батько.

Уся Земля може наповнитися любов'ю і радістю. Ми можемо жити гармонійно один з одним і нам нічого не треба ділити між собою. Всього вистачить вдосталь. Нам не треба піддаватися нав'язуваній ілюзії. Ми можемо вийти з кола ілюзії. Нам не треба слухати байки і не треба чекати, коли нам підкинуть "кістку". Ми в змозі набути себе в усій повноті Бога - співтворця! І створювати свій простір, свою Батьківщину і бути на своїй Землі хазяями. Хазяями, які в змозі брати участь в усіх космічних процесах,

обхоплюючи увесь Всесвіт і гармонійно беручи участь з усіма Бого - людьми по удосконаленню краси Всесвіту, Всесвітів!

Всесвіт відкритий для людини. Людина, Бого - людина, що живе на своїй Землі у своєму просторі здатна відчутти Всесвіт, Всесвіти. Так, кожна Бого - людина в змозі здійснювати як свої проекти, так і своєї родини. Родину, як осередок усього загального, існуючого у Всесвіті. Також проекти повідомлені, тобто між усіма осередками співтовариства Бого - людей. І це – гармонійний союз без особистої вигоди. Це союз, породжений співтворчістю. Кожна родина Бого - Людини, людини – це осередок суспільства. І цих осередків може бути незліченна множина. Простору вистачить усім!

І в цей момент здійснюється безліч проектів, як сімейних, так і загальних. Ви можете приєднатися до загального проекту.

– Люди Землі приєднуйтеся до загального проекту!

Сенс загального проекту полягає в звільненні людей, що живуть на Землі. Люди мають бути вільними, легкими, радісними, щасливими, люблячими і жити відповідно до простору, що оточує нас.

- Звільніть себе з під варті.
- Ви тільки побажайте вийти з кола ілюзії.
- ∞ Ваше бажання, бажання Людини - Бога і все зміниться навкруги.
- ∞ Ви отримаєте платформу під ногами.
- ∞ Ви не висітимете у повітрі.
- ∞ Ви набудете опори під ногами.
- ∞ Ви перестанете помирати.
- ∞ Ви житимете завжди. Знову - я, знову - я, знову - я.

Це життя, яке існує завжди з тобою і навколо тебе. А також Земля, наша улюблена планета, повинна стати однією з найкрасивіших планет у Всесвіті, в усій Галактиці.

Ось, що це за проект, загальний проект! Тобі вирішувати, людина, залишишся ти поза участю або отримаєш на себе відповідальність за себе, за свою сім'ю, як осередок суспільства, і за свою улюблену Землю мати. Мати, яка завжди з радістю тебе приймала, при кожному твоєму втіленні на її просторах. Ми, Бого - люди, взяли на себе відповідальність не лише за увесь Всесвіт, але і за людей, що живуть на Землі, і за Землю. Час і вам, що живуть на Землі, брати відповідальність за себе, за свою сім'ю, за Землю, за Всесвіт, за все, що є. Час прокидатися і брати життя у свої руки. Час відчувати, чуйно знати, що оточує тебе, треба набувати любові. Любов, яка охоплює все навкруги, і тоді – все гармонійно і наповнено сенсом любові, яка не ділить людей: поганий або гарний. Вона просто є тут і зараз і вона чекає, чекає, коли ви звернете на неї увагу і захочете любові, захочете любити, любити усе існуюче навколо вас, Землю і увесь Всесвіт. Тоді любов обкутає вас і ваш безмірний простір і зробить вас щасливими безмірно, і, чисто граючи з вами, обпалюючи вас своєю енергією, своєю чистотою, своїм світлом, обкутає усією собою без залишку. Це – прекрасне відчуття, можливо, найпрекрасніше почуття, яке доступне кожному, хто живе на прекрасній планеті під назвою Земля.

Ось так, через любов повинне починатися ваше "спілкування" один з одним, через любов треба охоплювати ваш майбутній простір. Через любов треба відчувати Всесвіт. Любов повинна оселитися у ваших серцях і розійтися по усьому тілу, проникаючи в кожен вашу клітинку, яка теж хоче любові від вас. Полюби себе, свою дівчину, свою сім'ю, свій дім, свою Землю.

– А тепер замислись, хіба твій будинок закінчується дверима, коли ти виходиш з нього?

– Ні.

∞ Озирнися на всі боки, відчуй.

∞ Твій будинок – це Земля, наша блакитна планета, жінка, яка вирощує нас.

∞ Твій будинок – це космос. Він живий.

∞ Твій будинок – це Галактика.

∞ Твій будинок – це Всесвіт. Усе живе, все дихає в ритм, який ти повинен відчувати і чути.

– Ти розумієш, де твій будинок?

На скільки тобі треба розширитися, охопити увесь простір. Цей увесь простір, воно усе для нас, для тебе, і воно чекає від нас, і від тебе любові, воно чекає від нас краси. Краси думки, краси співтворчості, краси твого стану як людини - бога. Нам не потрібні космічні кораблі, щоб побачити Всесвіт. Все знаходиться в нас самих: Ми – люди, Ми – Боги, Ми в силах створювати і любити наш неосяжний будинок. І ти візьми за правило любити увесь простір навколо тебе. Полюби Землю, полюби свій гектар землі, навіть якого у тебе немає, ти намалюй його в думках, а потім відобрази на папері, продумай, щоб твій гектар був гармонійним і красивим.

∞ Ти полюби простір, який за Землею, але цей простір – теж невід’ємна частина тебе і Землі.

∞ Ти полюби зірки на небі, вони – теж частина тебе.

∞ Ти заглянь далі, обхопи вище і відчуй увесь Божественний Всесвіт, це теж частинка тебе. ТВОРЕЦЬ створив її для нас усіх людей, що живуть, і ми маємо право користуватися усім простором, цей простір – все для нас. Ця співтворчість з Богом. Усвідом, увесь простір, увесь Космос – це живе поле, що творить, воно живе, мертвого не існує, і це поле чекає руху від тебе. Вакуум теж живий,

він розраховується по-іншому. Але якщо розрахунки провести правильно, то вакуум розкриється в неохоплюваний простір. Простір з іншими координатами, як би ще "усередині" – теж космос, і так далі.

– Дивись, скільки простору для тебе, користуйся!

– Умій дивитися далі і відчувати більше!

Всесвіт різноманітний, їх багато. Всесвіт не один, їх множина зі своїми координатами, як би накладається одна на одну. Цей простір може бути задіяний тобою. Треба просто знати і відчувати їх простори в множині. Коли навчишся відчувати, відчувати, любити ці простори, тоді вони розкриються в усій красі і безмежності.

Навчися користуватися твоїм серцем. Воно живе, відчувай його – це твій помічник. Через серце йде спілкування світів, просторів. Через серце ти відчуваєш любов. Світло проникає через твоє серце і йде в твій мозок. А мозок, у свою чергу, пускає світло по усьому тілу, задіюючи кожну клітинку в твоєму організмі. Увесь твій організм – це проекція Всесвіту. У твоєму організмі немає нічого зайвого. Усі органи співзвучні зі Всесвітом і виконують свою функцію. Є органи, яких у людей бракує. Це сталося, тому що у людей немає першорідної інформації, на яку налаштовуються усі ваші клітини організму. Цю первинну інформацію треба усім воскресити. Отже, налаштуватися на первинну інформацію. Адам і Єва несуть первинну інформацію і вони з радістю передадуть її вам. Вони вирішили передати. Адам і Єва зібрали усю інформацію, якої бракує вам, візьміть її через книги, через спілкування, через почуття і ви заповните усі пропуски, усі діри в собі і у вашому просторі. Адам і Єва роздавали завжди першорідну інформацію. Вони з великою увагою відносилися до усіх людей, що жили або живуть на Землі. Вони ніколи не помирили і не помруть. Вони і дванадцять їх дітей завжди намагались достукатися до усіх людей у всі часи, але люди не хотіли, а лише частина, невелика частина,

людей приєднувалася до інформації і вони набували свого простору, який був з ними завжди, їх улюбленого простору, який існував поза часом і знаходився в зараз.

Після першого всесвітнього потопу пройшло дуже багато часу, приблизно триста мільйонів років (час тече по різному у Всесвітах), але якщо бути поза часом, то цей час зараз з нами. Адам і Єва стискали час, щоб роздати насіння людям, інформацію, якої не діставало, інформацію, з якою люди вже не помирають. Вони стають творцями. Люди заселяли Землю після першого потопу. Їх ставало все більше і більше. Людське життя складало 900 років і це не межа, деякі люди жили 1500 років, а деякі не помирали. Вони могли розчиняти своє тіло за бажанням і переміщалися у свій простір на своїй планеті. Різниця у роках життя виникла тому, що люди починали втрачати налаштованість на першу інформацію, яку ТВОРЕЦЬ заклав в кожен клітинку нашого тіла і в нас самих, а ми почали віддалятися від джерела, йти від знань. Це – як в пустелі віддалятися від джерела води. Коли підеш далеко, то помреш від спраги. Так і люди віддалялися від Бога, від першорідної інформації і почали помирати і вступати до кола перевтілень. Треба розірвати це коло. Кожна людина в змозі жити, не помираючи, у своєму просторі на своїй планеті. Адам і Єва показували. Показували своїм прикладом, як створювати, перебуваючи в любові, свій живий простір. Виділяючи на Землі шматочок землі не менш за гектар, людина вчилася відчувати усе живе на своїй Землі, він налаштовувався через свою Землю на увесь Всесвіт. Його серце починало битися в ритм усього Всесвіту і він починав розуміти, відчувати себе безсмертним. Неначе в його серці починало поступати вічно живе джерело усього першоствореного. І людина знала вже, що йому робити зі знаннями. Він за власним бажанням, вірніше чоловік і дружина, чоловік і жінка разом створювали свій простір, свою планету у багаторівневому Всесвіті. І вони знали, як телепортувати свою землю на свою планету. За бажанням вони ставали в коло в центрі своєї землі і дивилися в центр. У центрі –

коло, яке дзеркально відображає космос. Вони забирали з собою шматочок землі у свій новий дім.

Можна і по-іншому. Чоловікові і дружині не обов'язково ставати в коло. Вони за бажанням думками і почуттями з любов'ю розчинялися і розчиняли свою землю, і збирали себе і землю, свій простір на своїй планеті. У танці крутячись, в грі створювали чоловік і жінка свій простір на своїй планеті. Любов закутувала їх і їх нову планету, яка ставала частиною всього, що є, що існує. Усі люди завжди, у всі часи, якщо вони вірили і знали, і були чисті серцем і осяяні світлом, могли створювати свій простір. Але людьми завжди намагалися маніпулювати і відбирати у них свій простір, впроваджуючи в їх життя ілюзію. Ілюзія, яка замикала простір і робила їх смертними. Людина сама винна, що дозволила і дозволяє вводити у своє життя ілюзію.

Семеро знову повернулися на Землю і знову почалися перегони за владу. Але влада їх невидима, вони завжди знаходилися в тіні і ніколи не виходили назовні подій. Люди думали, що це їх думки і вчинки, але це були семеро. Вони вправно закутували Землю і людей, впроваджуючи в їх життя ілюзію і смерть. І знову, як після першого потопу, на людей обрушилася система, яка збивала людей з курсу і відводила їх за собою, позбавляючи людей свого створення і щасливого, радісного життя. Життю, яке може ніколи не закінчуватися. Життю, від якого увесь багаторівневий Всесвіт радіт¹ і відчуває людей, і знає: на що здатна людина, яка знає любов.

∞ Любов, яка може його вести за собою, за собою в щасті і радості, і життя вічне, життя, від якого захоплює дух від емоцій.

∞ Емоцій, які переповнюють людину і усе його тіло.

¹ Радіє з трепетом

∞ Тіло, яке ніколи не старіє і не помирає, оновлюючи свої функції і клітини.

∞ Клітини, які прочитують інформацію.

∞ Інформацію, яку дав ТВОРЕЦЬ.

∞ ТВОРЕЦЬ, який нас любить і чекає від нас спільного створення.

Пройде ще трохи часу і людей знову охопить хаос. Знову люди залишать Адама і Єву, і дванадцять дітей, і виявляться на розп'ятті. Так вигідно сьомим, так і сталося. Лише небагато хто вірив у життя вічне. Життя, яке було наповнене сенсом і любов'ю. Любов'ю, яка обіймала своїх дітей – Бога - людей. Знову люди ділили Землю, їх улюблену матір. Знову створювалися клани, які пихатились перед іншими кланами. У цих кланах завжди були головні, яким усі підкорялися. Вони були керівниками своїх кланів, але, у свою чергу, ними, керівниками, теж керували семеро. Керівники кланів навіть не здогадувалися, вони думали, що усі роблять правильно і віддавали багато сил керівництву, як вони вважали, своїм народом. Ось так, потихеньку, семеро впроваджували свої думки і дії в клани, які розросталися по матінці Землі.

Пройшов один мільйон років з дня заселення людьми Землі. Залишалися небагато ділянок на Землі, які створювали свої простори, які знали любов і безсмертя. Кланам вселяли, що ці люди нелюди, що їх не повинно бути на їх Землі, що їх треба витіснити із Землі. Так і сталося, останні Люди-Боги почали лишати Землю – їх люблячу матір, яка відчувала їх і їх любов до неї. Але так сталося, що люди знову загрузли в ілюзію подій, вони впустили ілюзію у свої серця і не хотіли бачити і чути Адама, Єву і дванадцять дітей. І ось Земля була повністю розбита на клани. Адам, Єва і дванадцять дітей не пішли, вони почали ховатися серед людей і бути

непомітними. Ще пройде багато часу, коли Земля виявиться без людей знову.

Адам, Єва, і дванадцять дітей передбачали цей результат, але все одно залишилися на Землі, їх улюбленій планеті, яка їм дала себе і наділила своїм простором, і зустрічала їх дітей, і також раділа цьому, як Адам і Єва, також мріяла про красу Всесвітів і про свою красу. Вона так хотіла бути найкрасивішою в усьому неосяжному Всесвіті, неначе показувати приклад: мовляв, ось я, Земля, - жінка і мати, така ж молода і красива, беріть з мене приклад. Як би, задаючи моду усього Всесвіту неосяжного. Адам і Єва знали і відчували Землю, вони знали про її думки і бажання. Також і про бажання ТВОРЦЯ, Батька нашого коханого, Батька, який у свою чергу знає кожного з нас і не корить нас за скоєне, а лише з великою любов'ю чекає в створенні і в постійному русі, як ОГНЕЦЬ, творячи і створюючи з нами, Бога - людьми.

Ви тільки відчуйте, як у ваших серцях відбувається рух, як з ваших сердець хоче вирватися світло. Божественне світло, це ВІН – НАШ БАТЬКО, він не дає вам спустошитися. Він привів все в рух, від якого ваші серця плачуть і стогнуть. Ваші серця знають істину і знають Бога. Ваші серця всіляко намагаються розбудити вас, підняти вас, звільнити вас, і наділити вас усім, усім, що тільки в силах уявити людина. Наш БАТЬКО знає, що думка людська сильна. Він знає, що кожна людина здатна зробити себе вільним і створити з НИМ свій простір, і свою (якщо людина не захоче жити на Землі, а десь за бажанням у Всесвіті) планету, в нашому безмірному і багаторівневому Всесвіті. ВІН ЗНАЄ, що кожна людина здатна бути безсмертною, тому що не створював смерть, її не існує. Смерть придумали семеро і гордяться своїм винаходом. Смерть - це ілюзія, її немає і ніколи не буде, ви, люди, в змозі прибрати смерть зі своєї дороги і стати безсмертно щасливими НАЗАВЖДИ. Але знову ж таки, якщо захочете. Я, ваш БАТЬКО, дуже цього хочу і чекаю, коли ви нагуляєтеся в ілюзорній грі і вийдете з неї, грюкнувши дверима!

БАТЬКО також знає, що це станеться з кожним з вас. Ви, кожен свого часу, прийміть рішення – рішення Людини-Бога (Батько такими вас створив і наділив усіма своїми здібностями), і вийдіть з гри, ілюзорної гри, і захотіть іншого життя.

∞ Життя, від якого захоплює дух.

∞ Життя, від якого хочеться насолоджуватися кожною миттю сьогодення зараз.

∞ Життя, від якого віє свободою, легкістю, любов'ю і **СТВОРЕННЯМ!**

– Ви – не роботи, ви – люди!

На Землю сходять нові енергії, незвичні для усіх людей. Ці енергії наділені життям, інформацією, творчістю і турботою про нас. Це свобода в думках, у вчинках, у відчуттях, у баченні на відстані, удосталь і в співтворчості. Багато Галактик у Всесвітах взяли в цьому участь. Вони – наші люблячі друзі, вони чекають нас, коли ми прокинемося і станемо творцями і співтворцями, і вступимо в єдину сім'ю, яка прикрашає усю і усі Всесвіти. Ці енергії викличуть у нас зміни. Зміни у всьому. Від сім'ї до усієї держави і до всього світу. Багато людей помітять і відчують на собі ці енергії. Деякі приймуть з радістю, з любов'ю цю або ці енергії, як турботу про вас, про вас, які зависли в ілюзії подій і днів і ходять по колу перевтілень. Ця енергія трястиме людину, труситимете його, якщо він спить. І треба швидко приймати рішення, а то це може привести до хвороби органів. Органи чуйні, вони живі, але коли люди сплять, то органи не можуть працювати в повну силу і пропускати енергії Всесвіту. Організм - це потужний механізм, аналогів ви не знаєте. Тіло здатне до багато чого. Здатність відростити кінцівки ви загубили, а тіло – ні. Коли інформація у вигляді енергії сколихне вас і ви почнете прокидатися, то згадаєте, як це робити, і клітини вашого тіла переналаштовуюватимуться.

У ваших тілах бракує багатьох органів, які підтримують увесь організм, ці органи вам потрібні. Потрібні як повітря. Організм без них зношується і старіє. Вам буде відкрита інформація і ви зможете їх виростити, і стати щасливішими і радіснішими. Ви навіть не можете уявити собі, як по-справжньому бути щасливими, улюбленими і люблячими.

◦ Вам треба тільки захотіти упізнати правду. Захотіти змінити себе, змінити свою родину, змінити свою планету, вашу люблячу матір.

∞ Вона так хоче життя від вас.

∞ Вона так хоче грати з вами, любити вас і відчувати вас – її дітей.

Органи виростити легко, це не складно. Це як гра. Без зусиль і розбирань. Встаньте в коло, дружина і чоловік, і ваші діти. Крутіться, радійте і в радості, в любові вимовить цю світлу молитву:

– Ми - люди-боги!

– Ми втомилися бути смертними і жити в ілюзії смерті.

– Відтепер ми хочемо жити, вічно жити! Відтепер ми хочемо бути щасливими, відтепер ми хочемо створювати з Богом, нашим ТВОРЦЕМ.

– Дорогий Боже, Батько наш, зроби переналаштовування наших тіл, наших клітин, це – наше бажання. Ми хочемо приєднання. Приєднання до життя вічного, раз і назавжди.

– Ми, Твої люблячі діти, ми вдячні Тобі, наш люблячий і необразливий Батько. Пробач нас, Твоїх дітей. Ми змінюємося, ми починаємо ЖИТИ!

І тоді з вами стануться глобальні зміни. У вас почнуть рости нові незвичні органи. У вас почнуться нові незвичні відчуття.

∞ Ви почнете прокидатися. УРА!

Вас відвідуватимуть світлі думки і відчуття. Відчуття життя. Вам здаватиметься, що усе живе: дерева, бруньки, листочки на дереві заговорять з вами, білки, лисички, моторні зайці, або вужі і змії, ведмеді і риби, атмосфера, повітря – усе живе, і це дивовижно. Ви, ви, нарешті, почнете відчувати, неначе усередині вас знаходиться простір, який передає вам ці відчуття. Ви почнете розуміти, чому здичавіли тварини, чому вас дратували комахи і мікроорганізми.

∞ Ви почуєте риб: вони розмовляють.

∞ Ви почуєте зірки.

∞ Ви відчуєте увесь і усі Всесвіти.

∞ Ви упізнаєте людей, що живуть на них і чекають вас.

∞ Ви, стоячи на Землі, зможете відчути усе це. І можу посперечатися, вас ці відчуття приведуть в такий захват, у вас зародяться такі емоції, які ви не могли відчувати навіть у вісні.

∞ Ви отримаєте приєднання до життя, до життя усього Всесвіту.

∞ Ми чекаємо вас, вас – наших улюблених братів і сестер.

∞ Ми – все один РІД. Рід Бога - людей, що створюють і творять ЖИТТЯ, КРАСУ, ЛЮБОВ І ЩАСТЯ!

У житті кожної людини, що живе на Землі, почнуть відбуватися великі зміни. Хтось відгукнеться на зміни, а хтось щосили триматиметься за старі ілюзорні принципи. Ми не засуджуємо таких, Ми любимо усіх, що живуть на планеті Земля. Але їм треба буде посунутися і поступитися місцем іншим. Світлим дітям Землі, які отримали або отримають ці енергії, ці знання, цю інформацію і які готові до змін, як себе, так і своєї сім'ї, своєї країни і усієї Землі. Вони наповнять собою увесь простір на землі і

за її просторами. Вони проллють світло, від якого все навкруги зацвіте і стане грати усіма вогнями Всесвіту, Всесвітів. Ці люди, і їх буде багато, вони захочуть жити, захочуть свій люблячий простір. Вони захочуть вимовляти, крутячись в танці, наступне:

– Дорогий БОЖЕ, ТВОРЕЦЬ видимого Всесвіту!

– Дорогий Батько наш!

– Ми, твої люблячі діти, ми хочемо СТВОРЕННЯ з Тобою.

– Ми хочемо бути твоїми дорогими друзями.

– Ми хочемо любові.

– Ми хочемо, щоб уся Земля розцвіла, щоб на нашій Землі все надихнулося і закрутилося в танці подій. Подій, які приведуть до змін.

– Ми, твої діти, хочемо прибрати з життя ілюзію і розкрити сьогодення тут і зараз.

– Ми, твої діти, хочемо витіснити смерть, її просто не існує.

– Ми, твої діти, хочемо і беремо відповідальність на себе.

– Ми, твої діти, беремо життя у свої руки. Більше нами ніхто не в силах і не має права керувати.

– Ми, твої діти, набуваємо свободи.

– Ми, твої діти, несемо світло і вносимо його у свої життя.

– Ми, твої діти, будемо показувати приклад усім хто мешкає, на нашій планеті під назвою Земля.

– Ми, твої діти, покажемо такий приклад, від якого люди усієї Землі захочуть життя. Життя, від якого захоплює дух, і кожную секунду життя нас обіймає любов. І тоді хочеться просто насолоджуватися і створювати. Створювати життя щасливе і прекрасне.

– Ми, твої діти, хочемо цього від щирого серця.

– Ми легкі і щасливі, ми створюємо в танці життя. Світле і прекрасне, квітуче життя. Хочеться співати і танцювати від радості і переповнювання емоцій, світлих емоцій, хочеться крутитися, стрибати і любити.

– Любити від щирого серця, від усього тіла, від усього себе!

– І це прекрасно і дивовижно!

– Дорогий Боже, ТВОРЕЦЬ, Наш люблячий батько!

– Ми, Твої діти, ми вдячні Тобі.

– Ми дякуємо Тобі, від щирого серця, ми любимо Тебе і знаємо Тебе, тепер вже знаємо Тебе.

– СПАСИБІ Тобі, улюблений наш Батько, СПАСИБІ Тобі за все, що Ти створив і створюєш для нас. Ми Тебе любимо і Тебе завжди любитимемо.

– Ми – Твої діти. УРА!

Ще пройде трохи часу і люди почнуть помічати видимі зміни. Люди, які візьмуть інформацію або енергії, яких їм бракує, почнуть створювати свої простори, живі і сліпуче красиві. У їх просторі не буде хвороб, смертей і старості. Вони омолоджуватимуть своє тіло, переводячи його в життя вічне. Вони приєднаються до Бога і до усього цілого, до всього, що є. Їх діти народжуватимуться Бого - людьми і відрізнятимуться від інших дітей. Весь світ помітить зміни: зміни, які покажуть люди. Люди, які захотіли змінитися. Весь світ стрепенеться, все стане з голови на ноги. Ці прекрасні події ось-ось стануться, а ви, ці рядки, що читають, повинні зробити вибір. Вибір: залишитися в колі перевтілень і постійної боротьби за виживання або вибрати життя вічне, життя, яке буде в співтворчості і в створенні з Богом.

∞ Життя, від якого захоплює дух!

І ви завжди існуєте у світлих, добрих емоціях, від яких так захоплює дух, що хочеться жити, створювати, складати вірші, які злагоджуються в гімн, який створюється разом з Богом, найкрасивіше, виткане любов'ю, наповнене радістю і щастям, ваше з Богом створення. Це так прекрасно, що хочеться створювати життя кожную секунду, секунду, яка завжди наповнена сенсом, сенсом усього суцього, усього створеного, всього, що є. Це складно описати, це можна тільки почути і відчути, прожити.

Ви напередодні великих звершень. Ви вже в змозі створювати разом з Богом свої простори. Енергія, інформація вже з вами, радійте, крутіться і будьте завжди в русі, ніколи не зупиняйтеся, не топчіться – завжди в русі, ви освоїтеся з цим. Ви стаєте Бого - людьми. Ми поздоровляємо вас, наші улюблені друзі. Усі Всесвіти РАДЯТ про вас.

– Ось так, людина, живий, майбутній або справжній Бог. Від тебе все залежить. Ніхто замість тебе не зробить тебе Богом.

– Тільки ти сам.

– Сам в силах здійснити перехід. Перехід, який назавжди зробить тебе творцем.

– Творцем, який в прекрасних поривах створить свій прекрасний Всесвіт.

– Всесвіт, в якому все буде на своєму місці.

– Всесвіт, який пожвавиться і моргне своїм оком, на знак вітання усім існуючим Всесвітам, і з радістю приєднається в творчий букет усієї створеної в співтворчості людини з Богом.

– Ось так, тобі вирішувати, залишитися в старому, зношеному і виснаженому стані, або набути стану вічного я (я - це ви), вічності і неосяжних можливостей у своїй вільній творчості і в співтворчості. Інформація завжди давалася вам, в усі ваші часи. Хтось користувався, а хтось чекав, не бачачи виходу. Але вихід

завжди був. Ми завжди залишали вихід, але ви не користувалися ним. І ось зараз у вашому часі почалися зміни, тепер ніхто не залишиться осторонь.

– Ми бажаємо вам щастя, любові, здоров'я, від якого ви завжди почуваете себе молодими.

– Ми бажаємо вам виходу з кола перевтілень.

– Ми бажаємо вам здорових дітей. Дітей, яких усі візьмуть у свої руки і покінчать з довкола ілюзії.

– Ми так вас чекаємо і хочемо вас обійняти, з усією любов'ю, з усіма світлими почуттями.

– Ми хочемо вас обійняти, залишаючи ваш вибір, вільний вибір, яким наділив нас Бог, наш коханий і люблячий ТВОРЕЦЬ. Він, Батько, вас теж дуже любить і чекає від вас дій, хоч якихось дій, руху. Він наповнює собою увесь і усі Всесвіти, і привів все в рух, від якого вам не встояти на місці. Вам прийдесться рухатися і в цей рух поміщено життя. Життя, яке завжди знаходиться в русі творчому, молодому, світлому, без ривків і розкладань, а просто з легкістю і з радістю, люблячи, ви рухаєтеся, створюючи з Богом, таким же молодим, радісним, легким, щасливим за своїх дітей і завжди заповненим, без порожнеч. Він завжди є, завжди заповнений. У Ньому немає порожнеч, тому що є рух. Він завжди в русі, співвідносивши все і уся охоплюючи, створюючи, і завжди з вірою в себе Він знає, що задумане Їм, завжди увійде до життя. З любов'ю, з очікуванням він знає, що кожен хто живе прийде до НЬОГО. А коли прийде, то станеться дружня розмова, без докорів і настанов, проста, легка, наповнена сенсом, всеосяжна розмова. Розмова, яка залишиться з вами назавжди. Він, наш люблячий Батько, любить нас усіх і для нього не існує поганих або хороших. Він знає кожного з нас і ніколи не залишається байдужим. У Нього, нашого Батька, такі ж почуття і відчуття, як і у нас людей. Він – такий же, як і ви, люди. Тільки з однією поправкою. Він дав нам більше, ніж має сам.

– Ось так-от, подумайте над цим.

Зараз, люди, у вас у всіх є вибір. Зараз відповідний час. Час, в який в даний момент збирається увесь простір, уся інформація, уся енергія. Час, від якого все завмирає в очікуванні співтворчості. Час, який у вас забирали брехнею і заплутуванням. Зараз ви усі в змозі стати Богами. Ми хочемо вам нагадати, що завжди Ми давали вам вихід. Зараз в просторі все сконцентровано, все зібрано і інформація проллється, енергія – вже на Землі, заповнює кожен куточок на улюбленій планеті. Земля жива і відчуває зміни, і всіляко намагається вас попередити. Треба навчитися відчувати Землю, це просто: впустіть в серця любов, за допомогою любові ви відчуєте Землю, і не лише, ви почуєте пісню Галактик, голос Всесвітів і шепіт Космосу. Це незвично звучить, але це так, усе живе. Адам, Єва і дванадцять дітей завжди відчували Бога. Вони намагалися навчити вас у всі часи, але якби люди прислухалися до свого серця, то не було б таких проблем. Вчіться відчувати, відчувати в усьому значенні цього прекрасного слова. Через почуття йде інформація, через почуття йде спілкування світів і усього світоустрою, через почуття йде спілкування з Богом, нашим люблячим Батьком. Серце, воно стукається, показуючи вам, що треба рухатися.

– Якщо я, – говорить серце, – зупинюся, то ви помрете.

– Я, серце, завжди знаходжуся в русі.

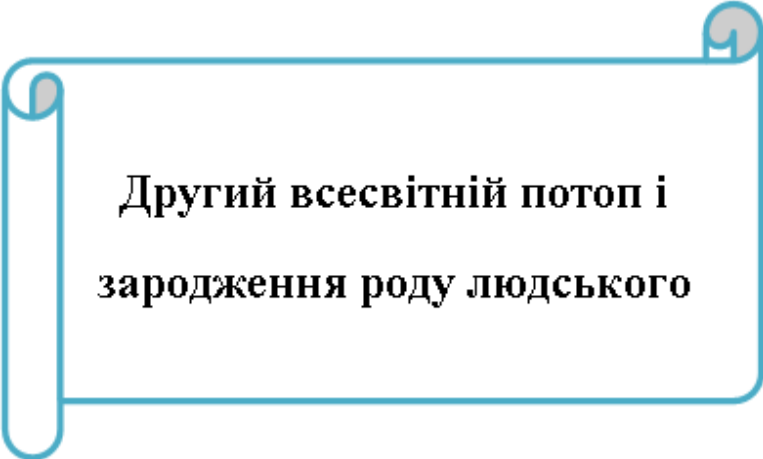
Ось так, рух - це життя, варто зупинитися і ви перестанете відчувати ритм Всесвіту. Енергії і інформація - все завжди знаходиться в русі, а якщо ви стоїте, то як почуєте. Серце – ваш помічник у всі часи. Серце – зв'язок зі всіма світами, з усім живим. Через серце знайте, через серце спілкуйтеся, серце ніколи не обдурить. Серце дає повну інформацію. Воно дає, а вірніше, створює ритм для вас. Ви завжди звертаєте увагу на серце. Але увага ваше обернена не в ту сторону. Ви завжди скаржитеся на біль в серці, на сердечну недостатність, на те, що у вас хворе серце. Але

це не так, у вас і в усіх серце підтримує свій, вірніше, ваш ритм. Воно показує, що ви починаєте відставати від Всесвіту, що вам треба наздоганяти, що вам треба більше відчувати. Відчувати Землю, тварин на Землі, птахів – вони вам завжди показують, що треба жити, з легкістю і любов'ю літаючи над вами, відчувати усе живе від черв'ячка до океану. Від Землі до всього, що є, обхоплюючи увесь Всесвіт, Всесвіти, ось що вам підказує серце. А ви йдете в лікарню і починаєте ковтати ліки, заглушаючи своє серце, заглушаючи інформацію, заглушаючи Бога. Бога, який все привів до руху. Бога, який стукається до вас через ваші серця!

◦ Після першого потопу пройшло багато часу. Перші люди, які народжувалися, вже давно були у своїх просторах і Земля раділа цьому, вона відчуває цих людей і всіляко намагається допомогти їм, обкутати їх ласкою і своєю турботою. Такі Бого - люди відчувають і знають Бога, Батька нашого. Вони знають і відчувають усі Галактики і увесь простір. Адам і Єва, і дванадцять дітей намагалися пояснити і показати людям, але так складно було пояснювати людям, які перестали відчувати Бога і усі Всесвіти. Здавалося б, що це так легко. Легко жити і життя таке прекрасне, що захоплює дух. Але люди знову створювали клани, створили собі керівників і почали помирати, хоча, по суті, смерті немає і не існує, але семеро ж вселили і, чомусь, до них прислухаються. Знову почалися гоніння, ідолопоклонництво і максимальне віддалення від Бога. Це віддалення утворило такі інформаційні діри, що Бого - люди перетворювалися на бездушні машини, ними було легко керувати. Усе живе на Землі всіляко намагалося нагадати про себе, про Бога, про його думки, про його жаль, про вас, і надію, і віру в те, що ви звернете на Нього увагу, на Землю і на усю живність на Землі, і обласкаєте своєю любов'ю.

Адам і Єва, і дванадцять дітей всіляко, але без нав'язування, намагалися, вже ховаючись між вами, розповісти, показати вам, але ви вже не в силах були розгледіти і почути їх. Тоді Адам і Єва, і дванадцять дітей зібрали ваші душі під своє крило, щоб утримати

вас від розпаду, від смерті ваших душ. Вони всіляко намагалися зберегти вас і вивести з кола перевтілення. Семеро чекали, коли усі люди перейдуть в сплячий стан, але Адам і Єва, і дванадцять дітей ніколи не зупинялися, вони сіяли паростки. Паростки, які піднімали вас і не давали вам заснути і стати бездушними зовсім. Вони зігрівали вас і оберігали вас від сьомих, всіляко намагаючись розкрити у вас істину і любов, знаючи, що коли людина любить, то його вже ніхто не в змозі "втопити". Вони завжди були біля вас, поруч, показуючи вам, що є щастя, любов і життя, яке ніколи не закінчується. Що Земля уся жива і все, що на Землі, теж, що вам тільки треба відчути і все зміниться, і семеро стануть безсилями. Але ви вирішили залишитися в колишньому стані, а вірніше не все: деякі, і їх трохи, виходили з кола ілюзії, а інші не хотіли слухати, їм було не цікаво міняти себе і все навкруги, і знову нависла загроза затоплення Землі. Знову Земля може залишитися одна без людей і багатьох тварин. Знову їй буде боляче. Знову все може знову повторитися. Але Адам, Єва і дванадцять дітей живуть в зараз, обхоплюючи увесь свій Всесвіт, вони знають, що смерті немає, що Земля не залишиться одна, її обігріють Всесвіти, що люди будуть повернені, і що знову Вони спустяться на Землю, візьмуть все у свої руки, знову почнуть роздавати те, що належить Бого - людям.

Другий всесвітній потоп і зародження роду людського

◦ Так і вийшло. Земля перестала бути людною, вона в другий раз пішла під воду і знову Адам, Єва і дванадцять дітей, і усі Всесвіти не залишилися осторонь, вони обігріли, підняли материки, підготували Землю, їх люблячу матір. Вони з великою творчістю і співтворчістю підібрали усю мікрофлору, тварин, комах, жителів води. Одушевили простір навкруги, обігріли Сонце і усі планети навколо Землі, її собратів - помічників. Все було враховано до найдрібніших деталей. Земля розцвіла знову. Вона сяяла від щастя, все, неначе після зими, розквітало, цвіло, світилося все, сама Земля світилася і за її просторами йшло світло. Світло радості, любові, щастя. Земля почувала себе молодою і красивою. Увесь і усі Всесвіти раділи², бачачи зміни, що відбуваються з їх улюбленою Землею. Сам Бог і ТВОРЕЦЬ, крутячись навколо Землі, переживав радість і неосяжні емоції, від яких захоплювало дух, все світилося і раділо в танці, в загальному танці співстворення.

∞ Це було так прекрасно!!!

І знову, знову зустрічали на Землі людей, з великою любов'ю зустрічали. Адам, Єва і дванадцять дітей зустрічали людей, вірніше через пологи зустрічали. Ось так починався рід людський утретє. Знову Адам, Єва і дванадцять дітей починали показувати своїм

² Радіють с трепетом

прикладом світоустрій. Люди у великій радості приймали їх дари. Вони брали землю, приблизно один гектар, і створювали там простір, свій простір, який їх любив і розумів, і давав їм життя вічне. Пройде ще багато часу, коли семеро опам'ятаються і вирішать, що пора їм повернутися на Землю, ну а доки люди ставали творцями і співтворцями. Земля раділа, цвіла, як би задаючи тон усього Всесвіту, Всесвітам. Вона була дуже щаслива і наповнена любов'ю, яка йшла від її синів і улюблених доньок. Коли Земля зацвіла, а люди ставали Бого - людьми, Адам, Єва і дванадцять дітей пішли із Землі у свої простори, на свої планети. Знову Вони ставали, як діти, грайливі і радісні, в співтворчості займалися своїм улюбленим створенням, з усіма Всесвітами розробляли нові проекти і впроваджували їх з нашим ТВОРЦЕМ.

∞ Це було так прекрасно!

∞ Увесь і усі Всесвіти світилися незвичайним світлом, від якого усе живе зачаровувалося і хмеліло.

∞ Так було прекрасно, уся і все жило в гармонії. Все існувало як одно ціле: Земля, уся Сонячна система, уся Галактика зливалися з іншими гармонійними Галактиками, а ті у свою чергу - з усіма існуючими Галактиками, утворюючи свої Всесвіти в гармонійному танці.

– Це так всеосяжно, уявляєте?

Уявіть, які у Бого - людей були почуття, відчуття, емоції, вони переповнювали їх здорові тіла і наповнювали кожную клітинку організму живильною енергією. Енергією, яка створює Світи. Усі клітини і органи завжди були налаштовані на цей танець Всесвітів, всього, що є. Клітини і органи завжди були в полі інформації усій, і всього. Бого - людина відчувала себе єдиним цілим зі Всесвітом і Всесвітами. Ці відчуття не можна передати. Ці відчуття треба прожити. Прожити в цій існуючій гармонії. Гармонії, яка розпочиналася з чоловіка. Гармонії, яка була між чоловіком і дружиною, між їх стосунками і їх дітьми, родичами, усіма людьми,

планетою, Сонячною системою, Галактикою. Їх Галактикою і іншими Галактиками. Їх Всесвітом і іншими Всесвітами. Ось, що таке гармонія і гармонійні Люди - Боги. Відчуй, людина, себе, своє тіло, кожен клітинку твого організму.

– Відчуваєш, твій організм живий і він уміє мислити, підказувати тобі, як другу.

– Відчуваєш, у тебе є простір, твоє і ніхто не має права в нього входити. У ньому ти можеш складати вірші, мислити, створювати і відчувати. Тепер є і інші простори, до яких ти повинен відноситися з повагою і розумінням, як наприклад, до простору своєї дружини, своєї дитини, твоїх батьків, твоїх знайомих. Ти повинен уміти гармонійно жити серед людей, уважно відноситися до них, з великою любов'ю. Ти не маєш права втручатися в чужі простори, оскільки це призводить до дисбалансу, цей – прояв неповаги, і створює приниження, так не повинно бути. Навіть на своєму гектарі Землі, який живий, і ви почали це відчувати, у твоєї дружини і дитини є ще і свої простори. І разом ви, як родина, утворюєте єдиний простір, який відчуває Землю, Галактику і Всесвіт, ТВОРЦЯ, нашого улюбленого Батька, а, у свою чергу, через цей простір вас вже відчуває Земля, Галактика, Всесвіт і Всесвіти. От як це діє. Так продумав ТВОРЕЦЬ, наш улюблений Батько. Через свій простір, через свої відчуття, через свої емоції, через свою любов ти обіймеш все, що є. А коли це усе є в тобі, то ти у свою чергу стаєш помітним для Землі, Галактики, Всесвіту і Всесвітів, для ТВОРЦЯ, хоча наш улюблений Батько і так тебе бачить і знає. Він, як ОГНЕЦЬ, існуючий завжди в русі, розганяється до неймовірних просторів, устигає помічати і тебе, і нас усіх, як би всеобійме все.

На сьогодні, Бого - людей на Землі можна перерахувати на пальцях однієї руки. Але це доки. А коли інформація виявиться доступною і людина готова до неї, то прикладуться і пальці іншої руки, а потім рахунок перейде на сотні, тисячі і, дай Бог, мільйони людей і цей процес стане безповоротним; люди усієї планети

візьмуть в нім участь, кожен по-різному, але брати участь будуть усі. Ми це знаємо. Ми дамо вам повну інформацію, а з нею ви відчуєте енергії, яких вам бракувало. Ви тільки прийміть з любов'ю і розставлянням, гармонійно, без метушні, без неповаги до інших людей. Треба з любов'ю підійти до інформації і енергії, з почуттями.

Будьте уважні до інших, не задавайтеся. Треба бути завжди людиною, в усьому значенні цього слова. Розумієте? Тільки так можна стати існуючою завжди Бого - людиною! Ми і ТВОРЕЦЬ, все навкруги хочемо, так хочемо вас бачити такими. Такими Бого - людьми, від яких йтиме світло, потужність, любов і таке творче створення, які ще не бачив Всесвіт і Всесвіти. Ви усі улюблені і немає серед вас останніх, оскільки і перших, ви усі можете бути Бого - людьми, розумієте? Ми так багато і у всі часи говорили і передавали цю інформацію, що досить сидіти без руху, прийміть хоч якийсь бік. Прийміть, починайте рух і вас стане помітно.

Щасливим, радісним і улюбленим бути так легко і не витіювати, що хочеться лише розводити руки. Це так легко, що хочеться лише посміхатися. Вас завжди намагалися заплутати, відвести від реальності, щоб ви ставали як машини, які не замислюються про світоустрій, а зайняті лише собою, своїми справами, намагаючись не дивитися, не звертати уваги на стосунки між чоловіком і дружиною, дітьми, людьми, відношенням зі своєю улюбленою планетою, своєю улюбленою Сонячною системою, своєю улюбленою Галактикою, своїм коханим Всесвітом. Вас завжди відводили від цих стосунків, тому що семеро знали, що вистачить вам тільки звернути увагу на ці стосунки, то вас вже не зупинити, ви великим ривком вирветесь з кола ілюзій. Потому цю інформацію всіляко намагалися приховати від вас. Для того, щоб бути щасливим, радісним і улюбленим треба лише зробити крок, захотіти змін. Змін ваших відчуттів. Відчуттів до ваших стосунків як чоловіка і дружини, відчуття між вами простору любові.

∞ Ви - пара, вас двоє, саме так, удвох, ви будете щасливі, нарізно - не вийде.

Відношенням між вами і Землею, вашою улюбленою матір'ю, відчуття простору між вами. Простір, який в почуттях, в інформації, в знанні і в любові. Розумієте? Такий простір має бути у вас зі всім, що є. З космосом, Всесвітом, Всесвітами. Без цього простору ніяких стосунків не може бути між вами. Без цього простору ви малі, ви як піщинка, вас треба шукати під мікроскопом, а деякі піщинки занадто малі, що і не побачиш. Але коли у вас є простір зі всім, що є, то ви, піщинки, перетворюєтеся і обіймаєте все, розумієте все, Землю, космос, Всесвіт, Всесвіти, і ви стаєте частиною усього танцю, або букета, всього-всього-всього, що є, і що буде. Ви вже стаєте Богами і це доступно для кожного, не важливо, хто і яка людина, у Бога усі рівні. Щоб почати чути, відчувати, для цього не треба сильно напружуватися, але лише бажати змінитися, має бути ваше бажання змінити себе. І коли ви побажаєте, то інформація потече до вас різними шляхами. Коли ви навчитеся розкривати цю інформацію, то це приведе вас в такий захват, і ви зрозумієте все, ви згадаєте, хто ви такі, ви зробите крок і цей крок являтиметься для вас усім. Усім, про що ви навіть не здогадуєтесь, цей крок – в щастя, в радість і в любов. У любов до всього, до усього простору, який існує. У всі часи люди, які отримували інформацію і відкривали для себе увесь простір Всесвітів, отримували свій простір, спочатку на Землі у вигляді одного (приблизно) гектара Землі, з яким зливалися і відкривали для себе усі простори Всесвітів. Далі, за бажанням, ці Бого - люди могли і створювали в танці, танцюючи, тримаючи один одного за руки, крутячись, свій Всесвіт зі своєю улюбленою планетою. Планетою, яка може бути схожою на Землю, а може і відрізнятися, зі своєю невідомою родзинкою.

Якби ви тільки могли побачити цей танець. Уявіть: чоловік і жінка дивлячись один на одного бралися за руки і, посміхаючись, з великим розумінням того, що відбувається, починали свій танець.

Чоловік і жінка починали крутитися і говорити вголос, на повний голос, їх мова перетворювалася на вірші, а вірші звучали як пісня, яка зачаровує. Якби ви почули і побачили цю пісню! Увесь простір на Землі неначе стискається. Створюється таке враження, неначе повітря, атмосфера, уся живність, все бере участь на Землі, на їх гектарі Землі, але це ще не все: космос, зірки, увесь Всесвіт напружується і стискається як єдина, все і уся знає, що відбувається. А відбувається зародження нового будинку для цих Бого - людей, для чоловіка і жінки. Зароджується ще один Всесвіт, зі своїм гармонійним розставленням. Всесвіт, який був створений в співтворчості з Богом, нашим улюбленим Батьком, і людиною, між чоловіком і жінкою. Ось такі можливості у вас людей, виходьте швидше з кола ілюзій і приєднуйтеся до усього простору. Простору, який пронизаний любов'ю і турботою про вас вашим ТВОРЦЕМ, нашим улюбленим Батьком.

Після другого Затоплення Землі з людьми почали відбуватися великі зміни, люди слухали Адама, Єву і дванадцять дітей, вони починали розуміти і відчувати все, що є, і приєднувалися до усіх Всесвітів, створюючи свої оазиси у Всесвіті. Це було як чаклунство, так чисто, ясно і гармонійно, що захоплювало дух переповнюванням емоцій. Все і уся звучали в одному танці, витканому любов'ю.

– Ну чому? Чому? Чому? Не творити цей танець, людино?

Чому семеро, всього сім людей, які захотіли випробувати владу, приєднавшись до першого, закрутили вас, закутали вас, ввели до ілюзії і показали вам свій винахід під назвою смерть.

– Ха, просто смішно.

Смерть, її НЕМАЄ, і ніколи не було, зрозумійте, ви Бого - люди і ваша думка завжди збувається, нехай навіть через час, але вона збувається, тому що все, увесь простір навколо вас слухає вас і виконує ваше бажання. Хочете смерть, ну і отримайте, хочете хворіти, ну і хворійте. Зрозумійте, від ваших думок залежить ваше

майбутнє, і не лише. Ви, частина усього цілого, хоч і не усвідомлюєте ви цього, ви створюєте діру в цьому цілому тільки думкою. Думка – це така рушійна сила, що ви і уявлень не маєте. Її не можна порівняти ні з чим. Скільки разів Ми говорили: як думаєш, так і живеш. Скільки разів Ми показували вам значення думки. Ми створювали для вас дива. Мойсей вам показував дива створення, але ви порахували, що це розділення, що люди різні, але це не так. Ісус показував на своєму прикладі життя, він воскрешав мертвих.

– А ви не замислювалися, чому?

Та тому, що смерті немає. Ваші тіла чекатимуть вас, поки надія є у них. Чекати вас, коли ви повернетесь, але ви створили смерть і для них, для своїх тіл, тому Ісус поспішав до мертвих. Ви позбавили інформації своє тіло, ваш організм, який здатний відновлюватися. Кожна клітина організму завжди пов'язана з інформацією. Інформацією, яку дав ТВОРЕЦЬ, наш люблячий Батько.

Але ви, саме ви, втратили ваші органи, які допомагали життєзабезпеченню вашого тіла і вас самих, вас, зрозумійте вас, ви з тілом - єдине ціле. Зрозумійте, саме ви дали команду своєму тілу відключитися від Бога і втратили зв'язок, священний зв'язок, вас зі всім, що є, з Богом, вашим улюбленим Батьком, із Землею, вашою матір'ю, яка виношує вас з усіма Всесвітами. Але ви ще примудрилися звинуватити Бога у ваших бідах. Смішно, просто смішно. Розумієте? Але Боже наш і ваш улюблений Батько, не звинувачує вас, Він знає, що ви усі зрозумієте, і Він вам моргне по-доброму з турботою, з радістю, з любов'ю і протягне вам свою руку. Рука, яка для вас виявиться такою знайомою, від якої ви відмовилися, слухаючи байки сьомих. Ви за бажанням і з пробачення почніть простягати до Нас руки, тобто отримувати інформацію. Інформацію, яку від вас приховували. І ви задійте ваші тіла, усі ваші клітини при вашому житті і набудете вічного зараз і

перестанете помирати. **Ви, розумієте, перестанете помирати, в усьому значенні цього слова, це не алегорично, це істина!**

Ви і ваші тіла - це одне ціле, так створив ТВОРЕЦЬ, наш улюблений Батько. Тіло - притулок для вашої душі. Душа пронизує кожну клітинку тіла, а тіло у свою чергу приймає душу. Тіло не існує без вашої душі, а душа без тіла. Для розуміння наведемо приклад.

Душа зіткана ТВОРЦЕМ з безлічі космічних енергій. І усі ці енергії утворюють композицію задуманого – вашу душу, усі ваші душі індивідуальні. Ваша свідомість, ви – це душа, ваше тіло - це частина душі, її важлива частина, без тіла душа розсіяна. Тіло - це її концентрація. Душа – не десь там на небі. Душа - це ви, це ваше тіло, це ви самі тут і зараз. Розумієте? Тут і зараз, замислитесь на мить, ви завжди перебуваєте в зараз, це зараз ніколи не закінчується для усіх вас. Тіло ніколи не старіє, тому що душа завжди молода, відчуйте зв'язок з вашою душею, це ви, ваша божественна частина. Ваші тіла, усі ваші органи, усі клітини продумані так, що увесь космос, увесь Всесвіт і ТВОРЕЦЬ завжди знаходяться у зв'язку з усім вашим тілом. Душа проводить і є провідником цього священного зв'язку. Подумайте! Але ваші душі відключені від усього простору, від усіх Всесвітів, від ТВОРЦЯ. У вашої душі бракує інформації, інформації просто немає. Душа в розгубленості, вона не знає, але відчуває, чому ваші тіла старіють, хворіють, зношуються, помирають, і ваша душа вимушена втрачати ваше божественне тіло. **Але душа не може існувати без тіла, зрозумійте.** Ми тримаємо усі ваші душі зібраними, щоб вони не розсіялися. Ми взяли цю відповідальність, вашу відповідальність, на себе. І ось ви знову народжуєтесь в тілах, і ваші душі знову мають "будинок", храм. І вам би докласти зусилля, зрозуміти, що ви вічні. Але ви знову, знаходитеся в замку, в колі ілюзій, знову старієте, хворієте, помираєте, і Ми знову тримаємо ваші душі, щоб вони не розсіялися, і знову підводимо вас до народження, і знову даємо вам інформацію, коли ви знаходитеся в тілі на Землі. Знову

Ми, по крупицях збираємо вас. Ми наводимо вас на інформацію. Ми показували своїм прикладом, як жити, не помираючи, як створювати свої простори, свої Всесвіти, свою улюблену планету, і багато хто з вас проходив навчання і під'єднував себе до всього, що є, і набували вічного зараз. А інші не хотіли бачити вихід, перестали навіть думати в цьому напрямі, переконалися, відійшли від Бога настільки, що стали просто піщинками маленькими, що їх просто не видно, і пихатяться цим.

– Смішно, просто смішно.

Але Ми не засуджуємо вас. Ми любимо вас і завжди любили, тому що любов не вибирає кого любити, вона просто є і намагається обкутати вас, намагається достукатись до вас і ви завжди знаходитеся в її полі зору, і вона знає, що ви звернете на неї увагу і візьмете її до себе. А коли візьмете у свої серця і полюбите себе, свою родину, свою Землю, свою Сонячну систему, свою Галактику, свій Всесвіт і усі Всесвіти, полюбите ТВОРЦЯ, нашого люблячого Батька, то ви під'єднаєте себе до всього, що є і що буде, і набудете вічного зараз, яке без уяви, що таке старість і смерть. Спробуйте вічному зараз пояснити, що таке смерть, це буде незрозуміло і неприйнятно вічним зараз. Так от, ваші душі знаходяться у вічному зараз і ваші тіла теж знаходяться у вічному зараз, ви знаходитеся у вічному зараз, вам тільки треба зрозуміти, повірити в цей прилеглий закон законів. Ви можете за вашого сьогоденішнього життя стати вічними і не знати смерті, ви можете підключити себе до всього, що є і що буде. Це не складно, навіть дуже просто. Просто, що семеро навіть не встигнуть зрозуміти, що з вами сталося. Вони вже побачать Бога - людину, рівносильного їм, над яким семеро втратили владу і вже ніколи не набудуть. Вам лише треба повірити. Повірити без всяких сумнівів, щоб була віра в себе, у свої почуття і можливості. Повірити, що ви за життя набудете вічного зараз. Повірити в нас. Повірити в ТВОРЦЯ, нашого улюбленого Батька. Повірити - це у вашій силі. Ми знаємо, тому що ви рівноцінні нам, Людям-Богам. А коли вашу віру вже

неможливо змити найбурхливішою затокою, тоді стануться великі зміни: ви, нарешті, почнете потихеньку відчувати простори, багато просторів, і у ваших серцях оселиться любов, а ваше тіло почне згадувати про загублені органи і почне відновлювати їх, ви почнете набувати вічне зараз. Зрозумійте, ваші тіла вічні, так створив ТВОРЕЦЬ, наш люблячий БАТЬКО. Він все продумав так, що ваші тіла знають все, усі ваші клітини знають, що вони вічні. Вони уміють відчувати, як і ви, знать, також як і ви, співпрацювати, як і ви. Вони повинні завжди відчувати зв'язок з ТВОРЦЕМ, Батьком нашим. Повинні відчувати все, що є і що буде. Вони, ваші тіла, мають завжди бути налаштовані на першорідну інформацію, як і ви, і тоді ви просто знаєте. Знаєте все, що є. Ви знаєте через почуття, емоції, через любов, через ТВОРЦЯ, Батька нашого. Він дав вам все, все, що є і що буде. І вам не треба сильно напружуватися, щоб упізнати, наприклад, розташування Всесвітів, або як створити подібний Всесвіт. Чи як перенести свій люблячий простір у свій новий дім в іншому куточку нашої всеоб'ятного, неймовірно багатовимірного Всесвіту і Всесвітів. Уся інформація – завжди поряд з вами, вам треба лише протягнути руку до неї, тоді вона з любов'ю, трепетом виявиться перед вами такою знайомою і простою, ви з посмішкою, з любов'ю, з розумінням того, що відбувається, з вдячністю берете і користуєтесь. Ви в змозі отримати будь-яку інформацію і будь-яке співтворення. Ви навіть і уявити не можете, на що здатна Бого - людина в співтворчості з нашим ТВОРЦЕМ, нашим улюбленим Батьком. Ви в змозі створити свій простір тут і зараз, вам тільки треба полюбити все, що є; впустіть у свої серця любов, впустіть, не втікайте від неї, вона завжди поряд з вами чекає, коли ви звернете на неї увагу, коли ви зіллетеся з її простором, з простором любові. Коли ви знаходитеся у своїх турботах, своїх страхах, у своїй напрузі, ви віддалені від простору любові. Ви – далеко від неї і близько, ви ходите навкруги і шукаєте любові, шукаєте блаженства, шукаєте благополуччя, шукаєте благополуччя в матеріальних достатках, але ви не здогадуєтесь, що усе це і більше лежить в основі любові. Любов -

це енергія, це жива розумна суть. Вона мудра, вона вседостатня, вона як білий сніг іскриться, як у казці, уся іскриться, радує вас, намагається обкутати вас собою, відгородити від бід, від хвороб, від старості, від болю, від смерті і дати вам більше. Дати вам відчуття життя, відчуття всеоб'ятності, відчуття любові до всього, що є, відчуття простору до всього, що є, відчуття вічної радості, вічного життя, вічного зараз. **Ось – основа основ.** Але ви втікаєте від любові. Вона щосили намагається утримати вас в рівновазі. Але ви не в змозі прийняти її дари. Але це так просто: через любов повинно у вас починатися спілкування до всього.

Ось цей стан: ви спочатку розумієте, а потім застосовуєте і збільшуєте свій простір до неосяжного. Любов, любов повинна оселитися у ваших серцях і проникнути в кожную вашу клітинку ваших організмів. Тоді ви почнете парити, навіть сила тяжіння зміниться для вас і вашого тіла, ви відчуєте себе такими легкими і такими вічними творцями, що від цих відчуттів ви і уся ваша суть укутається у вічний трепет блажіння, від якого створюються світи. Ось так, через любов Ми завжди розпочинаємо спілкування з вами, завжди і у всі часи через любов до всього, тримаючи всеоб'ємним простір, Ми розпочинали спілкування з вами. Тільки через любов ви можете тримати увесь простір в собі.

Нагадаємо вам, як Ми завжди робили. Існує простір між чоловіком і дружиною, між чоловіком і дитиною, або жінкою і дитиною, простір між людиною і іншими людьми, вашими сусідами, знайомими, родичами, матусями і татусями. Простір між вами і людьми усієї Землі. Простір між вами і усією Землею, люблячою жінкою, і включаючи земних тварюк, з ними у вас теж має бути простір. Простір між вами і Сонячною системою. Далі – простір між вами і вашою Галактикою, включаючи усі зірки вашої Галактики. Далі – простір між мешканцями вашої Галактики і вами. У вашій Галактиці – безліч планет, на яких живуть Бого - люди, і ви повинні їх відчувати в загальному букеті всього, і через простір, тільки через простір любові ви їх відчуватимете, знати,

спілкуватися і навіть відвідувати їх місця, якщо звичайно вас запросять. Далі існує мільйони Галактик, розташованих у Всесвіті і Всесвітах. З ними у вас теж має бути свій простір, який всеоб'ємле. І у вас, неначе усередині, з'являться такі відчуття, від яких ви знатимете, відчуватимете, відчуватимете все і увесь Всесвіт. Усіх Бога - людей, що живуть, у своїх Галактиках і у своїх Всесвітах. Ви неначе об'ємлете все і усі простори, це так прекрасно, це так широко і всеосяжно, і всемірно, що хочеться розцілувати нашого ТВОРЦЯ, улюбленого і люблячого Батька. І подякувати йому.

∞ Ось скільки просторів!

Так, ще у вас має бути простір між вами і ТВОРЦЕМ, нашим люблячим Батьком. І що виходить, у вас стільки просторів, що не перерахуєш. Але у свою чергу, просторів завжди стає більше і більше, ви завжди розширюєтеся і, тому, немає кінця. Вам для відчуття усього букета просторів і часу знадобляться забуті вами органи, ви в змозі виростити їх. Для цього вам треба підключитися до Бога, до нашого люблячого Батька. Ми згадували, як це зробити. Це дуже просто, в танці з усією своєю родиною, можна на природі, тримаючись за руки, ви з усвідомленням того, що відбувається, дивлячись один одному в очі, вимовить:

– Дорогий наш Батько, ТВОРЕЦЬ просторів і видимого Світу, і Світів, ТВОРЕЦЬ людини!

– Ми втомилися ходити в колі ілюзії і втомилися помирати.

– Ми просимо у Тебе, нашого коханого і люблячого Батька, пробачення, пробач нас!

– Ми від щирого серця усвідомлюємо, що покинули Тебе і поводитися, як малі діти.

– Ми пройшли усі уроки.

А тепер посміхніться. З посмішки розпочніть, крутячись в танці всі разом з родиною:

- Дорогий наш Батько, ми, твої улюблені діти, ми втомилися старіти, хворіти і помирати.
- Ми хочемо жити, жити і створювати, любити і леліяти все і уся.

У вас виростуть нові органи, окрім наявних у ваших тілах, і ви навчитесь відчувати вічне зараз, ви навчитесь відчувати наші Галактики і Нас самих. Ви відчуєте, що усе живе, і ви відчуєте цей ритм. Ваші серця заб'ються в цьому ритмі і ви почнете звучати в ритмі і танці, загальному танці Всесвітів. Ви відчуєте себе співучасниками цього танцю. Ви перейшли у вічне зараз! І Ми з радістю вас відчуємо і приймемо вас у вічний танець. Танець, який насичений любов'ю, почуттями, щастям, радістю, світлими емоціями, радістю мільйонів, мільярдів Бога - людей. Цей танець ніколи не закінчується і в нього завжди вплітаються нові рухи, і виходить вже інший ритм. Ритм завжди мінливий, ви відчуваєте цей Божественний ритм і завжди рухаєтеся в танці і у Божественному ритмі. Це так живо, так витончено, так сучасно, так своєчасно і так улюблено, що просто зачаровує тебе, підхоплює і ти намагаєшся не відстати, починаєш рухатися швидше, з усім натхненням, з усією любов'ю, з усією насолодою, ти входиш в ритм загального багатогранного всеосяжного танцю. Це і є життя вічного зараз! Життя в співтворчості з нашим улюбленим Батьком. Життя, від якого захоплює дух і пронизує кожну клітинку твого живого, розумного, люблячого тебе організму. Ці відчуття здатен відчути кожен, хто живе на планеті Земля. Кожен. Ми підкреслюємо: кожен в змозі створити для себе, для своєї родини, для своєї планети, для своєї Сонячної системи, для своєї (нашої) Галактики, для усього Всесвіту, для усіх Всесвітів, свій простір і відчувати, і приєднатися в цей ритм, в цей животворячий танець, танець, від якого захоплює дух! Вам тільки залишилося відкрити простори, через себе, з любов'ю до кожного простору, і інформація у вигляді енергії заповнить вас, і ви набудете свободи, у вас не буде порожнеч, в усіх значеннях цього слова. Відкрийте усередині себе усі простори!

Ми підійшли до третього затоплення Землі, все, як і раніше. Семеро повернулися, вірніше сказати народилися на Землі вже з їх планами на майбутнє Землі. Ми не ставимо питання, чому вони так поступають. Просто хочемо вам показати наочно, до чого призводить закриття інформації і відрив від Бога, всіляко намагаючись відкривати для вас різного роду інформацію і підключаючи вас до неї. Ми побачили одну закономірність, що не усі люди хочуть світла, життя, простору, любові. Багато хто, навпаки, хоче драми в їх житті і смерті. Вони не хочуть виходити з кола ілюзій. Ми просто не в змозі зрозуміти цього, невже не хочеться жити в співтворчості з Богом, з усім, що є. Невже не хочеться любити і бути коханими. Невже не хочеться випробовувати кожную секунду життя насолоду, яку неможливо висловити, а тільки можна відчувати, прожити ці секунди. Ці секунди наповнені щастям, радістю, упевненістю, любов'ю. Але багато хто, чомусь, не хоче повернутися в щастя і набути вічне зараз, і ніколи не помирати. Ми не даємо усі подробиці життя цих людей, як і у всі часи. Багато хто ставав Богом - людьми і жили на своїх гектарах. Ці люди були улюблені усіма просторами. Ці Бого - люди, якщо на те було їх бажання, розчиняли свою Землю, свою родину і переносили на іншу планету. А інші не брали з них приклад, навіть не замислювалися в цьому напрямі, їм давали ілюзію і вони слухняно наслідували її. Створювали імперії, вибирали собі керівників, а самі навіть і думати не хотіли, хотіли, щоб за них хтось подумав, і залежали від цих керівників. Землю вже не відчуваючи, створювали собі механізми на подібність сьогоднішніх і космічні кораблі у тому числі. Воювали між імперіями. Помирали, хворіли. Відмінність все-таки була, їх життя було довше за ваше. Тіло ще пам'ятало, що смерті немає, і рухалося в потоці Всесвіту, але люди переставали відчувати, знищуючи себе, один одного, не відчуваючи світу. Вбивали один одного, не бачачи усього простору або усіх просторів. Людям вселяли: щоб вижити, треба вбивати. Що місця на Землі усім не вистачить. Жінок в племенах вбивали. Якщо були діти, то їх відбирали і навчали смерті, вбивству, варварству. На

Землі вже не було щасливих людей, усі жили в страху бути вбитими. Ось так семеро впроваджували свої плани, а люди слухали їх казки і втілювали їх плани у життя. Ну якщо б на мить люди замислилися, що їх життя схоже на абсурд і зрозуміли своїми серцями, що все завжди може змінитися. Але так було вигідно сьомим, а люди завжди слухали байки сьомих, і сталося так, як замислювали семеро. Люди, які слухали своє серце, вже були у своїх просторах на своїх планетах, у своїх зоряних системах, які були створені в пориві натхнення між людиною і Богом. Вони були вдома і з гіркотою у серцях бачили те, що відбувається на Землі, їх улюбленій планеті. На Землі вже не залишалось прикладів Бога - людей, не з кого вже було брати приклад: як створювати свій простір, як не помирати, як любити і жити в парі, люблячи один одного і свою улюблену планету. Як, створивши простір в іншому куточку Всесвіту і Всесвітів, переселятися з легкістю в грі в ці простори. А це була цікава, Божественна, світла і полюблена гра людини з Богом, нашим улюбленим Батьком. Про цю гру хочеться говорити і говорити, і так хочеться, щоб ви і ваші серця зараз відчували суть цієї гри, це так прекрасно і захоплює дух найсвітлішими відчуттями, що навіть і представити неможливо. Ми завжди показували і вчили, як створювати і бути вільними. Але ви вибирали інший, ілюзорний шлях і Ми завжди були поряд з вами, намагаючись роз'яснювати, показувати на пальцях суть буття. Ми були поряд з вами, коли вас вбивали, і Ми зустрічали вас вже у іншому світі, пояснювали вам, збирали вас і показували життя, яке може бути, і відправляли вас назад на Землю. По суті, смерті немає і для вас: коли ви лишаєте тіло, то здивовано дивитесь на нього. Ви завжди знаходитеся в щільному тілі – Ми створили для вас дублікати ваших тіл і на тій стороні, тому що душа існує тільки в тілі, без тіла вона може розлетітися на безліч шматочків енергій і просто зникнути. Ми не припустимо цього. Ваші тонкі сім тіл – завжди з вами, і після життя ви перебуваєте в них, як в колисці. І вам стає ясно, що смерті немає, це вигадка. На хвилину ви в змозі побачити інші світи і картина виявлюється, але в цих світах,

просторах **життя – тільки в тілах, у безсмертних тілах, у фізичних тілах.** Далі ви приймаєте рішення відправитися на Землю наново і, в лапках, народитися чоловіком або жінкою, не має значення. А на Землі вам треба набути свого простору і стати безсмертним в тілі, у вашому фізичному тілі, тому що смерті не існує. Набути свого простору, любові, а далі щастя, радості і вічного зараз. І Ми зустрічаємо вас на Землі, даємо вам інформацію, знання. І що? А то, що знову ви (не всі) починаєте входити в коло ілюзій і, якщо ваша душа зовсім не знайде виходу в цьому циклі перевтілень, то Ми не в силах її утримати і ваші тіла теж, і ці душі розсіюються по усьому Всесвіту, Всесвітам, і Ми не в силах їх зібрати. Але і тут є вихід. ТВОРЕЦЬ наш, Він як магніт для таких душ. Він в змозі зібрати вас по шматочках з усіх куточків Всесвітів і ви знову повинні народитися, але якщо душа знову не знайде вихід і сильно загрузне у безвихідності, то і Боже, наш улюблений Батько буде вже не в змозі пояснити вам, ви вже не почуєте Його голос. Тому, Ми намагаємося не допустити цього і живемо разом з вами, у ваших містах, країнах, у вашому світі, працюємо на ваше благо і на благо усього Всесвіту, Всесвітів. Боже нас створив у фізичному тілі, у вічному тілі і нам треба знаходитися в нім - це наш храм, храм нашої душі, дорогі мої. Те, що тіла можна видозмінювати, підвищивши вібрацію кожної клітини (цієї функції ви набудете), це так, але ви завжди знаходитесь в тілі. Тільки так живемо. І життя наше в тілах, і велика помилка духовних людей, які шукають життя десь там, у небесах. У їх уявленні це виглядає так, що покинувши тіло, починається життя райське, але це не так, зовсім не так, там ви тільки можете в шпарку дивитися на життя і співстворення Бога - людей. Але доторкнутися ви можете тільки у фізичних тілах, тут на Землі, створивши свій найкрасивіший оазис (приблизно) на гектарі землі. І, прийнявши простір, ви в силах відчутти і усвідомити увесь Всесвіт, усі Всесвіти і взяти участь в найкрасивішому танці, в яскравому, творчому танці співстворення усіх Всесвітів і кожної Бого - людини, існуючих тут і зараз. Ось туди, в ці простори, Ми завжди намагаємося вивести вас усіх, але

ви, як діти, малі діти, не дивитесь, не відчуваєте, не читаєте, не вивчаєте, не упізнаєте нас і наші приклади, наші завдання. Ми, як дітей, вас леліємо, але ви – не діти, зрозумійте, ви – люди з великим потенціалом, з величезним, з багатогранним потенціалом. Подорослішайте, візьміть відповідальність на себе за своє життя, за свою родину, за свою планету спершу, а далі за – відповідальність значно більше, далі за – Галактику, Всесвіти, далі – щастя, радість і любов. Йдіть до цього стану! І Вам треба тільки побачити, відчути, почути, знати, бажати змінитися, і тоді процес не повернути для вас. Ви потихеньку почнете входити в стан тут і зараз! У цей вічний живий, творчий, радісний, щасливий, обійнятий любов'ю стан. Стан, в якому немає страху, болю, хвороб, смерті. Стан, де ви нічого не потребуєте, тому що все завжди поряд з вами, треба тільки протягнути руку і в цю руку завжди буде покладено, або вкладене задумане вами. Задумане в співстворенні з Богом, з Просторами всього і усіх. І ви ніколи не залишитесь самі. Ми показали вам, що життя вічне, що життя не закінчується, як багато хто вважає "смертю". Ви дізналися, що і там ви знаходитесь у свідомості і у фізичному тілі. Далі Ми хотіли б вас навчити користуватися вашими фізичними тілами.

Фізичне тіло - це живий, розумний, створений Богом, багатовимірний храм. Саме у цьому Божественному храмі ви і знаходитесь і без нього ви існувати не можете (можна недовго, за допомогою думки, душу тримати в зібраному стані, але цей час не вічний), вам завжди треба тіло, щоб ви були зібраними і сконцентровани тут і зараз. Тіло продумано так, що воно завжди цілком в змозі знаходитись і відчувати, налаштовуватись і, при необхідності, розширюватись. Але це ще не все, за допомогою тіла ви можете подорожувати в усі куточки Всесвітів.

– Запитаєте як? Дуже легко.

Тіло завжди (якщо ви підключені до ТВОРЦЯ, нашого Батька) знаходиться в спілкуванні зі всім, що є і що буде, і для нього космос, Всесвіти знаходяться як би в стислому стані, і ви через тіло

відчуваєте все; ваше тіло, як антена, завжди налаштована на простір, простори, на Всесвіт, на ТВОРЦЯ, нашого люблячого Батька, і тіло знає, як переміститися в множинних варіантах в задане місце. Вам може здатися дивним, що тіло, а не ви, але Ми вас наштовхуємо на думку, що тіло, душа і ви - це нероздільні речі. Тіло таке ж свідоме, як і душа, в тілі – уся інформація Всесвітів. Ви знаходитесь в тілі, ваша свідомість, душа знаходяться в тілі (свідомість, душа – невід'ємні речі). Тому, що знаєте ви, знає і тіло, а то, що знає тіло, знаєте і ви. Ви і тіло – це одно ціле, тому не роздирайте і не від'єднуйте тіло від душі, це не різні речі, це одне і те ж. Ми завжди вказували на зв'язок тіла і душі, але ви завжди намагалися розділити ці нероздільні речі. Бог створив видимий Всесвіт і видиму людину. Розумієте, видиму людину. Фізичне тіло – це ви самі, це ваша душа, це, якщо хочете, ваш розум, зібрані в одному місці тут і зараз. Подивіться на своє тіло, яке воно. Це – відображення вас самих, це – уся ваша суть, ви сприймаєте один одного, дивлячись на тіла. Вам хтось подобається, а хтось ні, і цю інформацію ви прочитаете з тіла. Чим ближче до Бога, до інформації, до простору, до усіх Всесвітів, тим більше ваше тіло видозмінюється, воно стає гармонійним, красивим, граціозним, гнучким, самовідновлюючим і вічно молодим. Ваше тіло – це показник вашої гармонії зі всім, що є: чим ближче ви до Бога, тим воно красивіше, тим воно привабливіше і гармонійніше. А коли людина підключена до всього, що є, те тіло може пропускати світло і усі простори, воно неначе парить і на нього сили тяжіння діють по іншому, а якщо цій людині подивитись в очі, то в них можна побачити увесь Всесвіт і першорідну інформацію. Ці Люди-Боги дуже красиві і гармонійні, а простір навколо них теж красивий і гармонійний, наповнений створенням, творчістю, любов'ю, радістю і щастям. Їх будинки, вірніше за планету, дуже красиві і дуже улюблені ними. Вони спілкуються зі своїми планетами, вони співпрацюють з ними. Їх зоряні системи промірковані і гармонійні, вони наповнюють красою букет створених систем зірок, а у свою чергу, безліч зірок закінчують усю композицію букета, і цю

композицію ви називаєте Галактикою, а ми Всесвітом. Чому? Та тому що ці гармонійні, красиві Люди-Боги у пориві співстворення з нашим люблячим Батьком враховують усе існуюче, або яке існуватиме. У цьому Всесвіті зібрано і виткано так, що немає нічого зайвого або нічого бракуючого, там все і уся, там панує любов і світло, радість і щастя. Кожна Людина-Бог прагне створити свій прекрасний і гармонійний Всесвіт, зі своїм простором, своєю солодкою родзинкою, яка вплітається в смак усіх родзинок, а всі разом створює такий солодкий і гармонійний смак, що приводить усіх і уся в такий захват, що хочеться жити. Жити в повному об'ємі. І ви, майбутні Люди-Боги, у своїх сьогоднішніх тілах здатні співстворювати подібні Всесвіти, зі своєю гармонійною, солодкою, можливо, трохи іншим смаком, родзинкою і задати як би тон і напрям моди для усіх Всесвітів.

– Ну.

Ми так цього чекаємо. І ваші тіла беруть у цьому участь, проводячи в кожную клітинку ваших тіл животворящу, творчу, таку, що знаходиться в постійному творчому русі енергію світла, і усіх світил Всесвітів. Подумайте і повірте, що кожна клітинка ваших тіл, вашого організму бере несумірну і творчу роботу, проводячи світлі вібрації енергій. Ви повинні це знати. Запитаєте, чому? Та тому що це і є життя, рух і щастя, без цього руху і участі клітин рух зупиняється і починається "темрява", порожнеча, відсутність бракуючих органів, хвороби (як правило, від відсутності руху вас як Людей-Богів) і настання неіснуючої смерті. Але коли ви – в русі, в інформаційному потоці, у зв'язку з Богом, нашим люблячим Батьком, то для вас не існує ні смерті, ні хвороби, ні темряви. Все і уся прибуває в постійному русі. Рух, який створює загальну гармонію. Ваші фізичні тіла можуть підвищувати вібрацію, частоту і ставати проникними і такими чистими, як зовні, так і усередині, що для вас не існує фізичних перешкод. Тіло як би пронизує перешкоди, не затримуючись. Молекули ваших тіл як би обіймають фізичну, тверду перешкоду, як би цілуючи його, це так гармонійно.

Ваші клітини в змозі розчинятися по вашому бажанню. Як би з клітини випаровується уся вода і переходить в інший стан (ефірний). Тіло розчиняється і його на фізичному плані не видно, наче зникає, але ви контролюєте без боязку (а боятися нічого, Бог завжди поряд з вами і його тверда рука) своє тіло. Ви, за бажанням, в творчому пориві, якщо на те ваша воля, можете його зібрати у будь-якому місці, як на Землі, так і за її межами. Ви також в змозі розчинити свій гектар землі і зібрати його в іншому куточку всемірного Всесвіту. Ваше тіло в змозі відчувати живі організми на Землі, будь то мікроорганізми або великі тварини, або риби, ви здатні відчувати їх і знати, що вони відчувають, і при потребі заспокоїти їх своєю любов'ю. Ви у ваших тілах здатні літати, як птахи в піднебессі і вище за небо, настільки вище, куди тільки піднімаються космічні кораблі.

◦ Запитаєте, як?

Дуже просто, ви в змозі, підвищивши вібрації своїх тіл, стати поза фізикою, тобто для вас немає більше сили тяжіння, і ваші тіла злетять, піднімуться над Землею. Ваш політ не буде спонтанним. По вашій думці повітря стискатиметься і підштовхуватиме вас з тією силою, з якою ви побажаєте, як вгору, так і по сторонах.

◦ Ви запитаєте, а як же в космосі?

Ми з радістю і з творчістю дамо відповідь. Простір навколо вас може бути таким, яким ви побажаєте, наприклад: ви побажали, щоб повітря, кущик смородини зі шматочком Землі і струмочок були з вами. Ви створюєте навколо себе живий простір. З вами піднімається все вище і вище повітря, яке вас штовхає і яким ви дихаєте, поряд з вами кущик смородини, який, якщо ви зголоднієте, погодує, і струмочок, який вас напоїть, якщо ви захопитесь своєю короткою подорожжю за межами Землі, тобто над нею в космосі. Ви скажете, що це – диво, а Ми скажемо, що це – співтворчість людини з Богом, нашим люблячим Батьком. Уявіть, яка жива романтика. Ви запрошуєте свою майбутню дружину, красиву,

гармонійну дівчину пройтися над Землею кілометрів так п'ятсот, або тисяча, в космосі (до речі, космос теж живий і з радістю вас зустріне) годинку, подивитися Землю, нашу улюблену матір, згори, причому не витрачаючи особливих зусиль і часу, а потім також плавно опуститися на Землю. Цю інформацію, може, не всі в змозі прийняти, але Ми від вас нічого не хочемо приховувати, лише вказуючи на те, що ви Люди-боги і вам підвладно все, коли ви знаходитеся в любові і в співтворчості з нашим люблячим Батьком. Розумієте? У вас довго відбирали інформацію, час вам упізнати все і стати вільними і щасливими. Для Нас ця інформація сприймається з легкістю і любов'ю. І кожен з Нас може користуватися цією інформацією, коли захоче. Користуватися – означає міняти її фізично. Ось які ваші тіла. Фізичне тіло може розчинитися і зібратися в першорідному вигляді. Воно може стати прозорим і ви відчуєте, як через нього проходить інформація, енергія; ці відчуття такі живі, що ви відчуваєте, що ви – частина усього цілого, всього, що є. Ваше тіло здатне омолоджуватися, видозмінюватися і розширюватися, при необхідності. Ваші тіла – це диво Божої думки, нашого люблячого Батька. Ми не говоримо вже, що будь-які загублені органи або кінцівки відростають наново, що для тіла немає нічого страшного, воно в секунду може заблокувати ділянки ушкодження і реанімувати їх без болю. Вам лише треба потерпіти маленький дискомфорт. Але це ще не все. Наші тіла чекають нас на своїх планетах, в наших зоряних системах, у своїх Всесвітах, поки Ми народжуємося на Землі для виконання поставлених завдань. Коли нам треба піти, Ми можемо розчинити тіло на Землі і з цією енергією увійти до свого вічного тіла, на своїй планеті, у своє вічне тіло, яке ніколи не помирало. Ми в змозі розчинити своє тіло на своїй планеті, зібрати його на планеті Земля, і ви зможете побачити нас в наших першорідних тілах. Ми можемо все, що побажаємо, для нас не існує перешкод. І Ми завжди хочемо, щоб кожен з вас набув такої свободи. Ми, буквально, няньчимо вас. Ви скаржитесь Нам, що у вас – драма в житті, що хворієте, що "помирають" ваші близькі, а Ми завжди з вами, Ми обігриваємо вас, Ми співчуваємо

вам, Ми любимо вас і Ми завжди-завжди-завжди у всі часи говоримо вам, показуємо вам, пояснюємо вам, роздаємо вам на прикладах, коли ви дозволяєте Нам їх показувати, а коли проганяєте Нас, то ми не йдемо. Ми пишемо книги і передаємо інформацію у книжках. Ми створюємо Храми і працюємо із служителями храмів, а вони, у свою чергу, з вами. Або через ікони в храмах, Ми показуємо свою любов до вас. Ми, буквально, закутуємо у храмах своєю любов'ю, і ви виходите з храмів, кажучи: як легко і сонечко гріє, Земля красива, і жити хочеться, а потім йдете у свої домівки і топчете любов (не всі), і вам знову погано. Ви знову йдете до храму і просите у нас: дай, дай, дай, і даємо знову вам свою любов, енергію, вона наповнює вас, і вам знову добре. Але як Ми хочемо, щоб ви, прийнявши, примножили любов в собі, відкрили надра її в собі і почали любити себе, свою сім'ю, своїх знайомих, людей, яких зустрічаєте, Землю, небо, зірки, Всесвіти, і ставали самодостатніми, які не просять, а створюють самі, створюють з Богом, створюють з усіма Людьми-Богамі. Ось сенс Храмів, які створювали для вас, коли ви виганяли Нас. Але ви примудрилися відчувати і розуміти все менше і менше інформацію, яку Ми хочемо вам дати; вона стає все менше і менше, вона стала такою маленькою, що попи (не всі) у Храмах не чують нас, для них інформація чужа, вони стали не здатні приймати її, уперлися у свої догми і цим догмам навчають вас.

◦ Смішно, просто смішно.

Але Ми все одно любимо все у храмах, тому вам так стає легко в них, це наша любов до вас, любов нашого Батька, що любить і всепрощаючого, до вас. Ми їздимо по усій Землі у зборах і відкриттях надр інформації. Як тільки Ми відкриваємо її, прочитуємо вашу інформацію вашої планети, нашої улюбленої Землі, то через нас вона стає доступна і вам. Тому Ми багато рухаємося по Землі і вам радимо. Ми, у буквальному розумінні, штовхаємо вас, створюючи для вас рух, щоб ви жили. Вам усього лише треба звернути увагу в метушні життя, у вашій ілюзорній

метушні, і побачити світ життя, прийняти це світло, прийняти любов, роздаючи її, рухаючись, рости і розширюватися. Цьому розширенню ніколи не буде кінця, Ми теж постійно розширюємося, це так прекрасно і живо, завжди щось влітається прекрасною квіткою в загальний ритм, і танець стає ще прекрасніше. Хтось не зверне уваги на цю живу животворящу інформацію. Хтось скаже свою думку і не повірить. Але багато хто прийме у своє серце, в кожную свою клітинку своїх організмів, і з великим поштовхом вилетять, буквально рвонуть, з кільця, кола ілюзії. Розірвавши його, залишивши вихід для інших, показавши своїм прикладом, як треба не старіти, як треба не помирати, як треба співстворювати свій простір, що любить простір на своїй Землі, на (приблизно) одному гектарі Землі зі своєю улюбленою дівчиною, яка, - уособлення жіночності, краси і гармонії. Ви разом, тільки разом зі своєю коханою, а якщо у вас є діти, то і з ними, створите свій простір, з яким ви, за бажанням, зможете відправитися на створену в співтворчості з ТВОРЦЕМ, нашим люблячим і всепрощаючим Батьком, свій Всесвіт, свою зоряну систему і на свою круглу планету, яку ви самі гармонійно назвете, і це так легко і урочисто. Ця гра - найцікавіша гра, сама творча гра, в якій ваші емоції, ваші почуття, ваші бажання, ваші відчуття, ваша любов знаходяться на піку і ваші тіла в ці секунди набирають таку вібрацію і частоту, що від них, буквально, виходить світло на всі боки, пронизуючи все навкруги. Розумієте, ці оповідання про НЛО – це спотворення інформації, фактів. Але скоро люди побачать цей світ своїми очима і тоді їх очі, і вони самі, стануть свідками того, як їх знайомі по сходовому майданчику, що створили свій простір, йдуть у світлі в співтворчості з ТВОРЦЕМ, нашим улюбленим Батьком, на свої планети, у свої зоряні системи, у свої Всесвіти. І тоді у них не обернеться язик назвати те, що відбувається містиккою або НЛО. Для них це стане поштовхом до розуміння, до розширення і до створення свого простору. А як інакше?

Третій всесвітній потоп

і зародження

роду людського

° Ось підійшла наша розповідь до третього затоплення нашої улюбленої планети під назвою Земля. Так жалко і незрозуміло (зрозуміло звичайно), але іноді не хочеться розуміти подію, що відбувається, неначе її і немає. Але, на превеликий жаль, усе це було. Знову Земля залишилася без своїх улюблених дітей, знову зникли тваринні з поверхні Землі. Знову, як і мільйони років назад, все повторюється. І Ми, Люди-Боги, вимушені спостерігати за подіями, що відбуваються, зі своїх планет. Знову Ми вас усіх зустрічаємо там, пояснюємо вам і готуємо вас усіх до наступного заселення нашої улюбленої планети Земля. Ми так її любимо, а вона, зрозумійте, вона так хоче стати найкрасивішою в усіх Всесвітах. Вона жива і вона - жінка з великої літери. Вона, як будь-яка жінка, хоче бути красивою, жіночною і улюбленою, щоб за нею подоглядали і вирядили її так красиво, щоб усі Всесвіти брали з неї приклад. Але ви розучилися відчувати не лише природу, тварин, погоду, але і саму матір Землю. Ми стільки разів показували вам як, але ви (не всі) не помічаєте, не відчуваєте, не хвилюєтеся, і не доглядаєте. Свою, зрозумійте, свою планету ви не відчуваєте. Планету, яку створив у пориві натхнення ТВОРЕЦЬ, наш люблячий Батько. Ви навіть не можете уявити, що для нас означає Його створення. Інші планети Ми створили в співтворчості з ТВОРЦЕМ, нашим улюбленим Батьком. Але Земля створена нашим Батьком, коханим, та люблячим і всепрощаючим. Розумієте! Розумієте, чому ваша і наша улюблена планета має бути в чистоті, в красі, з

живністю і з вами. Вами – чоловіками і жінками, вашими дітьми. Тільки із Землі ви отримуєте старт вічного зараз. Тільки знаходячись на Землі ви створюєте свій простір і своєї родини, на (приблизно) гектарі Землі, цей простір стає вашим. Цей простір багатовимірний. Цей простір вже знають усі Всесвіти з усіма Бого - людьми. Тому що ви стаєте видимими для них. І вас через цей простір відчуває і вже розуміє наш люблячий Батько. Але Він і так вас усіх знає, намагається розуміти. Але тільки через цей простір ви з Ним стаєте рівними або просто друзями. Ви починаєте відчувати, відчувати, бачити крізь час і простір. Тільки знаходячись у своїх просторах, ви не можете померти. Цей простір завжди з вами, куди б ви не відправилися. Воно багатовимірне і відчуває вас. Де б ви не були, воно намагається покрити вас. Розумієте? Ви створюєте в любові свій простір, своєї родини, воно завжди з вами, завжди. Навіть якщо ви з метою віддати його дітям або іншим людям роздаєте з великою любов'ю цей простір, то ви не залишитесь самі. Ваш простір покриватиме вас багатовимірно і ваших дітей. Воно намагатиметься покривати вас. Все знаходиться в спілкуванні: простір Землі, ваш гектар Землі з простором, з усіма просторами на інших планетах. Усі ці простори мають зв'язок, родинний зв'язок. Коли ви віддаєте свій простір або даруєте, то ви завжди знаходитеся під турботою інших просторів. Кожен простір дає лише частинку, а разом – по частинці, і ви – у багатовимірному всеосяжному просторі. І ви в змозі, виділивши собі (приблизно) один гектар Землі, створити для себе, своєї родини, люблячий, улюблений простір знову і знову. Ось так, все завжди знаходиться в русі, навіть простір.

Пройшов час. За нашими мірками це як секунда, тому що Ми живемо вічно. За вашими мірками – тисяча років приблизно (приблизно, тому що час тече по різному, і Ейнштейн вам наводив приклади часу). Земля знову ожила. Вірніше вона ніколи не помирала, але ви уявіть, як їй було боляче, коли ви так обійшлися з нею і залишили її одну. Але одна вона не залишалася. Ми усі її обігрівали, дарували їй нашу любов. Піклувалися і заселяли її. Ми

перевіряли усі мікроорганізми, як у землі, так і у повітрі. Перевіряли у річках, морях і океанах усю живність. Якщо щось не діставало, Ми завозили з інших планет. Ліси, річки, повітря, мікроклімат, все, все, все було враховано і відчуте нами. Ми спілкувалися з річками, морями, океанами, озерами, з усією Землею. І отримували від них повну інформацію про стан і їх самопочуття, що, наприклад, треба достворити або просто довезти до Землі на космічних човнах. Так, на космічних. Майже у кожній родині Бого - людей є космічний корабель і розміри залежать від потреб родини. Але коли родини збирали раду і працювали по загальному плану, наприклад, заселенню Землі, то могли підготувати човни більшого розміру. Ми усе привели до ладу. Завозили або, просто розчинивши на одному куточку Всесвіту, Ми збирали на Землі: ліс, ліси, деякі гори або ландшафти, або Байкал (це озеро – не створення ТВОРЦЯ, але про Байкал потім). Живність Ми привозили на човнах і нам знадобилося приблизно тисяча років. Земля знову була красива, жіночна, граціозна і кокетлива. І знову ви народжувалися на Землі, і Ми вас знову зустрічали, своїми прикладами знову вам показували увесь світоустрій. Знову Ми створювали на гектарах Землі простори, показували вам значення цих просторів. Для вас. Ви з дітей перетворювалися на мужніх і жіночних дорослих людей зі своїми просторами, ви ставали самодостатніми людьми, які могли допомогти при необхідності загальним планам усіх Всесвітів. Це був час глибоких роздумів. Ми роздумували, як не допустити сьомих втрутитися у ваше життя знову. Про їх плани Ми здогадувалися і знали навіть час їх прибуття. Нашим завданням було знову підготувати людей, тобто вас, до їх гідної зустрічі. Було прийнято рішення про заселення материка Атлантида, і зробити цей материк базовим.

- Що це означає?

На цьому материку була дуже родюча земля, цьому материку було приділено дуже багато часу і любові. Там було перше заселення людей після потопу і цей материк був самодостатній. Ми

продумали так, що простори Бого - людей, які створювалися на Атлантиді, постійно були задіяні, тобто увесь материк поступово ділився на гектари і перетворювався на найкрасивіший куточок усієї Землі, усіх Всесвітів. Там жили Бого - люди щасливі і безсмертні. Коли материк був заселений повністю, то Люди-Боги створювали свої простори на інших планетах у своїх зоряних системах, але їх гектари залишалися на Землі, вони їх дарували іншим, створюючи для себе і своєї сім'ї нові. Таким чином, Атлантида була найрозвиненішим в усіх об'ємах материком Бого - людей. Коли семеро повернулися, вони довго не могли зміркувати, чому вібрація Землі була така висока, і довго не могли знайти підхід до материка. Вони просто були туди не вхожі. Люди жили по усій Землі, поступово поширюючись від материка Атлантида. І як передбачалося, семеро знову спробували ділити Землю, але їх вже ніхто не слухав, оскільки Атлантида задавала тон усієї мелодії – були корені, була платформа для усієї планети Земля. І семеро, що тільки не робили, але все марно, люди їх не слухали. Це був найщасливіший час на Землі. Люди були Богами, рівними сьомим, тому семеро не могли нічого зробити, вони лише здалека здійснювали набіги, але це було зовсім непомітно.

Пройшов приблизно один мільйон років по вашому численню. Чому по-вашому? Тому що час тече по-різному. Тоді на Землі час рухався у ритм усіх Всесвітів, у ритм ТВОРЦЯ. Був один ритм сердець. Все-все один одного відчували і були безмірно щасливі, радісні і жили в любові. Планета наша розцвіла, вона була такою красивою, що навіть наш люблячий Батько зробив комплімент. Все рухалося в одному ритмі, але семеро не хотіли заспокоюватися, у них дозрів план. План, яким вони пишалися. Але на них все одно ніхто не звертав уваги. Тоді вони захотіли створити свій материк на Землі, який протистоятиме Атлантиді і який залишиться як спогад про ті часи (так вони думали). Семеро узяли у свої володіння шматочок Африки і почали своє розмноження. Знову своїх дітей вони позбавляли інформації і вводили до кола ілюзії. Але це був маленький куточок на Землі, як прищик непомітний, ніхто не хотів

звертати увагу на цей "прищик". Усі були зайняті як своїми проектами, так і загальними прекрасними проектами. І дуже довгий час "прищик" не розростається. Були випадки, що семеро не могли утримати своїх людей, і вони ставали Богом - людьми. Вони ж бачили, відчували істину, що виходила від Землі і материка Атлантида.

Але знову, знову люди – у вас є ж серця, вони – ваші помічники, слухайте їх, відчувайте їх і знайте їх, тоді вас ніхто ніколи не відведе брехнею з вашого шляху. Ми завжди намагалися достукатися до ваших сердець, у всі часи, в усі епохи. Ми тримали з вами зв'язок через ваші серця. Ми показували вашим серцям інше життя вічного зараз. Тому ваші серця штовхають вас до пошуків іншого кращого, щасливішого, радіснішого простору (РАЮ на Землі). Коли ви блукаєте у колі перевтілення, ваші серця починають хворіти, збиваючись з ритму, і вже, не відчувуючи загальний ритм, відбувається відрив. Але ваші серця пам'ятають, пам'ятають, що є щастя, радість і любов. Любов, яка вас ніколи не лишала, вона завжди з вами поруч, але тільки ви не звертаєте на неї уваги. Тоді вона робить спроби розворушити вас, проникаючи у ваші серця і у ваше тіло, але ви і ваші тіла загубили вібрації, для вас любов сприймається болем ваших органів, у тому числі і серця. Серце починає хворіти, і ви сприймаєте біль хворобою. Ваші органи підказують вам, на що звернути увагу, але ви і цього не відчуваєте. Ви біжіть в лікарню, лягаєте на лікарняні ліжка і починаєте себе жаліти. Але якби ви, хоч на секунду, звернули увагу на болі у ваших тілах, зрозуміли, що це мова Бога, Нас і любові до вас. Ми всі разом намагаємося з вами розмовляти, давати вам інформацію через серце. І ваші хвороби абсолютно не хвороби. Ви вирізуєте органи хірургічним шляхом, тому що спілкування зайшло у безвихідь, ви не сприймаєте, а значить і тіло, енергію спілкування, енергію любові, енергії Батька, нашого ТВОРЦЯ. Ви загубили це спілкування, а значить і тіло. І що відбувається? Ви починаєте кричати, лякатися, хворіти і помирати. Але якби ви на мить почули Наш голос, голос енергії любові і голос Батька

нашого, люблячого, і захотіли змінитися, змінити свою родину, змінити свою планету спершу, створити свій простір, навчитися відчувати, знати, уловити космічний ритм, то про яку хворобу взагалі можна казати. У ваших організмах увімкнеться живий, животворящий, обпалюючий, але не заподіючий шкоди процес. У вас, на подив лікарів, не лише пройдуть усі хвороби, але і виростуть багато загублених органів, і ви відчуєте час тут і зараз, перестанете взагалі помирати у своїх фізичних тілах. Лікарні залишаться порожніми, а лікарі безробітними. Замисліться над цим. Цю інформацію ви вже в змозі не просто прийняти, але використати її за призначенням. І якщо очі людей, які знаходяться в хворобі або на межі операції, углядять, а душа з тілом відчують, то почнеться рух у ваших організмах. Навіть енергію розуміння з вашого боку буде досить, щоб ваша хвороба зникла, а ваші органи, навіть на межі операції, набули первонародженого вигляду. А як здивуються лікарі? А який приклад ви покажете, знаходячись в розумінні і у вірі! Зрозумійте, що хвороби не існує. Хвороба придумана вами і вашим сприйняттям просторів. Семеро пишуться і цим винаходом. Вони знають, що якщо інформація для вас закрита і схована, то ви придумаете для себе хвороби і смерть. Смерті не існує, хвороб теж. Ми дивуємося, що ви цього ще не зрозуміли. Як тільки ви перестанете себе жаліти. Як тільки ви візьмете відповідальність за своє життя, за себе, за родину, за свою улюблену планету, спершу. Як тільки ви почнете створювати, відчувати свій простір і через цей простір відчувати нескінченно багато просторів, тоді у ваших тілах стануться зміни і у вас самих. Ви під'єднуєтесь до всього, що є, до усього простору, до усіх просторів. А це означає, що ви починаєте жити, для вас, а також для ваших тіл, смерті не існує. Починається життя вічне, якому не буде кінця! Тому ваші серця відчувають біль і серцебиття, або серцеву недостатність, або ваду серця. Ваші серця знають і відчувають свободу, свободу вашого вибору. Вони знають, що смерті не існує, що є щастя, радість, любов, Наша любов і любов нашого ТВОРЦЯ, люблячого Батька. Ваші органи в тілах хочуть

відчувати простори Всесвітів, а не ваші роздуми про гроші і про те, чому вони не заробляються, або про того, хто вас скривдив, і хто багатіше в країні, і який поганий президент з його урядом, або який молодий чоловік у Пугачової А.Б., і що вони зовсім з розуму вижили. Розумієте, уся ваша істотність хоче приєднатися до життя. Уся ваша істотність хоче відчувати від вас Божественних думок і міркувань. Чоловічого або Жіночого, з великої літери, відношення, як один до одного, так і до інших, так і до Землі, так і до всього, до усіх Всесвітів і Галактик, і до Батька нашого люблячого.

◦ Розумієте?

Хочеться відмітити той факт, що ви завжди не хотіли чути істину від нас. Ми підносили її в усіх видах і по-різному. Але ви! Може, досить помирати! Давайте жити!

Ось і атланти жили тут і зараз. Ах, який був час для них, для Землі, для Всесвітів, для ТВОРЦЯ нашого люблячого Батька. Атланти знали і почували себе як Бога - люди, відчували свій простір, простори інших Бого - людей, простори Всесвітів, Галактик, зоряних систем, простори нашого Батька улюбленого і люблячого. Вони відчували усю Землю, Вони її знали. Вони відчували увесь Всесвіт і Всесвіти інших. Вони знали, відчували, коректно спілкувалися з нашим люблячим Батьком. Це була не цивілізація в тому сенсі, в якому ви зараз намагаєтеся розповідати про атлантів. Це було життя тут і зараз Людей-Богів. Людей, які знали і любили увесь космос, усі зірки, усі Всесвіти. Вони любили один одного, свої родини, родини інших, свою землю (один гектар) і Землю в цілому. Атланти не створювали машин і техно - пристроїв, їм вони зовсім були ні до чого. Все, що Вони хотіли – це відчувати, любити і бути щасливими, зробити щасливою усю планету Земля і увесь космос, зоряні системи, Всесвіти. Щоб все і усі жили в унісон, в одному ритмі, в одному танці, якщо це треба, в одному спільному творчому, живому, світлому, обхоплюючому усі виміри проекті, над яким творчо працювали і відчували. Ось такі є Атланти, є, тому що вони Люди-боги, не померли. Коли приходив

або прийшов час, Вони з радістю і з великою тугою по улюбленій планеті йшли, розчинивши себе в інший улюблений світ, у свій простір. Вони любили кожен комаху на своїй Землі. З великою повагою і любов'ю спілкувалися між собою, їм дуже довго вдавалося стримувати натиск сьомих своєю любов'ю.

Пройшло багато часу в Земному численні. Регіони Африки починали розростатися кланами сьомих. Семеро зробили усе можливе, щоб заселити спершу регіони Африки людьми, від яких забрана інформація. Ці люди вже почали помирати і увійшли до кола ілюзій. Цим людям вселялося, що є смерть, вбивство, голод, мародерство, що треба захопити увесь світ, усю планету під свій контроль. Як і раніше створювалися клани, в кланах були керівники, з яких один був головним. Головні збиралися між собою і ним, буквально, в словесній формі нав'язувалися роздуми і плани сьомих. Навіть були очні ставки сьомих. Семеро йшли на усі хитрощі для досягнення своїх планів. Їм було досить лише невеликої кількості людей без інформації, щоб план почав працювати. А далі люди розросталися, розростаючись створювали свої клани зі своїми керівниками. Материк Африки поступово заселявся кланами людей, які загубили істину, а істина завжди поруч. Адже Ми ніколи вас не кидали. Ми на вже вашому африканському материка намагалися розкрити для вас істину, показуючи вам Бога - людей, їх можливості відчувати усю Землю, усі Всесвіти. Ми виходили до вас і забирали з собою тих, хто відкрив свої серця. Семеро не в змозі були завадити цьому. Але вони могли і вселяли вам, що Ми нелюди і що нас треба знищувати, прибирати із Землі. А ви слухали їх і піддакували, виконуючи їх задуми, намагалися нас вбивати. Але Ми не помирили навіть у фізичних тілах. Смерті для нас не існує. Ми просто зникали, розчинившись, збиралися у іншому місці, а ви приписували це до чаклунства, до магії. Магії, якої не існує, і чаклунства теж, як псування і наговорів, які починали вкладати свої зерна у вашій психіці (у душі). У вас вкладали смерть, хвороби, наговори, закляття і так далі. Але ви, хоч би трохи послушали свої серця. Усі б

зрозуміли і вийшли з кола ілюзій, який починав замикатися. Регіони Африки були заселені людьми, які починали боятися навіть Нас, хворіти, помирати, втрачали щастя, радість, вже не відчуваючи любові, грузнути, розтлівати в растліннях і вчинках, які хитро підкладали семеро. Ось так потихеньку був кинутий камінчик у воду, від якого піде хвиля і затопить усю Землю не лише водою, але і лавою, вогняною лавою, яка підніметься із Землі. Вперше вогняна лава закип'ятить, буквально, воду і спалить усю живність в усіх околицях Землі. Атлантида, наш улюблений материк, на Землі буде вимушена піти під воду з усіма гектарами Землі, зі своїм простором і просторами. Під воду, щоб в належний час повернутися назовні зі своєю надзвичайною енергією (інформацією) і заповнити діру на поверхні Землі, і тоді, сьогоднішні, ви побачите і відчуєте простори, які зв'язують вас з Богом, нашим люблячим Батьком, з усіма Бого - людьми, з усіма Всесвітами, і семеро нічого не в змозі ні додати, ні відняти. Материк Атлантида ретельно нами охороняється, Ми нікого не пустимо в його околиці. Люди Африки поступово, як в інші рази, освоїли залізо, колесо, електрику, вибухові пристрої, дужче ваших сьогоднішніх. У них були літальні апарати, які пересувалися, використовуючи магнетизм, а не пальне. І вони поступово починали перебиратися в інші райони Землі, захоплюючи володіння Бого - людей, знищуючи їх Землю, їх сади, їх тварин і, як думали ці люди, Бого - людей. Але Бого - люди в змозі були, розчинившись, зібратися де завгодно, створити свою Галактику, свій Всесвіт. Тому вони з гіркотою в серцях покидали рідну Землю, з гіркотою про Землю. З гіркотою про вас, як "дітей", з рушницями і літальними апаратами. До кінця намагаючись вам пояснити і показати, що існує інше життя. Життя, яке наповнене сенсом, щастям, радістю і любов'ю, яка завжди знаходиться поряд з вами, а ви не помічаєте цього приємного паління усередині і зовні вас. Ось так, шматочок за шматочком ви захоплювали свою землю і землі інших щасливих людей. Довго тривала ця "війна", війною це навіть не назвеш, тому що ви воювали тільки самі з собою. Ми з вами не

воювали. Ми розчинялися у просторі і розчиняли свої Землі, були і ті, хто залишав вам свої Землі, щоб ви, можливо, замислилися над тим, що відбувається. Тому що Землі Бога - людей мали простір і були дуже красиві. Люди-Боги сподівалися, що ви, побачивши красу їх Земель, зможете відчувати у своєму серці любов. Любов до всього, що є. Але ви з усім холоднокрів'ям, з тваринним присмаком топтали Землю, спалювали на ній все, а потім викорчувували дерева, якщо вони залишалися. Ось так, шматочок за шматочком ви захоплювали свою рідну Землю. Ми бачили і розуміли, що цей процес необратний, що ви не перед чим не зупинитеся, слухатимете не нас, а сьомих, просуваючись по Землі, захоплюючи все на своєму шляху. Знову, розумієте, знову, як в ті рази, ви відмовилися від щастя і любові. Багато хто з нас пішов у свої простори на свої планети, а багато хто залишився з вами. Ви захопили усю Землю, але материк під назвою Атлантида вам не вдалося захопити, навіть вступити в межі його. Ми з улюбленою Землею, в співтворчості з Богом, нашим люблячим Батьком, опустили, забрали його на дно Атлантичного океану з усіма просторами Бога - людей. Ці простори і енергія з інформацією законсервовані. Коли час прийде, Ми з улюбленою Землею, в співтворчості з Богом, люблячим Батьком, піднімемо материк Атлантида на поверхню, на своє місце і розконсервуємо його, відкриємо усі простори на материку під чудовою, заворожливою, світлою назвою АТЛАНТИДА. Тоді багато хто згадає той час, згадає Атлантиду, як бачили її здалека, і у ваших тілах було заворожливе, обпалююче відчуття, ваші серця кричали вам, але ви їх не чули, не відчували. Ви так і ніколи не ступили на поверхню Атлантиди.

Після захоплення Землі вами і сьомома все було вирішено наперед в четвертий раз. Але нам хотілося змінити ситуацію і хід подій. Вивести деяких з вас або, сказати по іншому, ввести вас в ситуацію, яка дасть вам розуміння за життя, що для вас і для усіх означає життя Землі, нашої улюбленої планети, усієї живності на Землі і стану загального цілого як простору. Нами був придуманий і розроблений план по створенню космічного будинку, який буде

піднятий в космос над Землею, але так, щоб Землю було видно з ілюмінаторів, щоб ви могли бачити Землю і розуміти, що ви зробили з нею, з Нами, з собою. Ми через вас передавали креслення цього будинку, план його складання, матеріали, які використовувалися для його будови. Семеро не повірили або не захотіли зрозуміти нас, тому що знаходилися в ейфорії того, що відбувається, святкуючи свою перемогу, нам не заважаючи. Нам легко і швидко було передавати вам свої знання в спорудженні кораблів. Пішли роки на побудови космічного будинку, приблизно 15 або 25 років, час тече по-різному, і космічний будинок був готовий. Він був у величину з місто і вмщував 1,5 мільйона людей. Багато хто не розумів, для чого його будували. Але Ми всіляко передавали вам інформацію про затоплення усієї планети Земля, мало того, про те, що будуть викиди вулканічної діяльності, а значить місцями або скрізь вода, буквально, кипітиме. Були відібрані люди, які отримають місце в новому космічному кораблі. Цим людям, були буквально надані гроші за квиток на корабель. Квитки коштували неймовірно дорого, мільйони доларів, якщо переводити по сьогоднішньому курсу, тому потрапили на корабель тільки обрані Нами люди, інші залишилися на Землі.

Чому так? Запитаєте ви?

Ми постараємося пояснити вам. Тому що затоплення Землі і викид лави були вже зумовлені вашими діями, вібрація землі була загублена, Ми намагалися протримати її якомога довше, щоб виконати наш план. Люди, які відбиралися в космічний будинок, повинні були відчувати, розуміти те, що відбувається, осмислити, ввести корективи в мислення, зародити підґрунтя для майбутнього заселення Землі, щоб це більше не повторювалося, щоб семеро не змогли оволодіти вами до кінця, щоб у вас був завжди вихід з кола ілюзій, щоб не повторилося знову затоплення Землі, Нашої улюбленої планети. Ті люди, які не змогли б відчути, залишилися на Землі. Вода покрила усі материки, викид лави був майже всюди. Ми знову зустрічали вас, тих, хто залишився на Землі, там, Ми

знову вам пояснювали, показували вам інше життя, готуючи Землю і вас до народження.

Ось тепер, перший раз в історії Землі і людей, "померли" не усі: 1,5 мільйона людей жили, в їх думці, в почуттях був вантаж. Що це за вантаж? Багато хто починав розуміти, що сталося, що провина за те, що відбувається із Землею, з Бога - людьми, провина за затоплені, викорчовувані живі простори, це їх провина. Нарешті за життя люди побачили ними скоєне. Зрозуміло, що на кораблі кипіло своє життя, місцями бурхливе і дуже творче. Люди роздумували, проектували думки на Землю і свою любов до неї. Вони починали розуміти, що життя людини - на Землі, а не в космосі, на коханій вже планеті. Життя в парі, між чоловіком і жінкою. Життя на своєму приблизно гектарі Землі. Життя, яке охоплює усі простори на Землі і за її межами. Ми теж були з вами на космічному кораблі і, звичайно, Ми підказували вам, проводили семінари з вами, пересуваючись по величезному кораблю. У усіх на кораблі була своя робота, ніхто не обходився без діла. Треба було підтримувати корабель, лагодити, міняти обшивку. Були техніки, інженери, будівельники, кухарі, перукарі, хіміки і так далі. Корабель потребував постійної турботи про нього. Це було як проєкція Землі. Ми так продумали, що космічний будинок був для вас Землею в мініатюрі. Звичайно ж, без річок, морів і океанів, але на кораблі були водойми, фонтани, були у ньому на кшталт дендраріїв. Обшивка корабля в тих місцях була прозорою і там висаджувалися дерева, різноманітні кущі, сади, овочеві культури, були на кораблі і тварини. Ми відібрали звірів для підтримки балансу енергії на кораблі. Був парк або на подібність парку, де люди і тварини зустрічалися, роблячи один для одного турботу і допомогу. Допомога ця була наступною. Людині важко обходитися без тварин. Тварини різноманітні. Деякі сильні, деякі мудрі, деякі дають їжу у вигляді молока і коренеплодів. Сильні тварини допомагали по кораблю, вони перевозили або перетягували важкі вантажі. Мудрі тварини спілкувалися з людьми, даючи їм почуття любові, почуття, при яких люди починали в думках будувати свої

гектари на Землі. Вони продумували, яких тварин поселити на своїх гектарах, що вони повинні там робити. Загалом, мудрі тварини були усі на кораблі, їх мудрість полягала в допомозі людині турботою про них. Вони буквально годували людей. Все на кораблі нагадувало Землю. Там навіть були річки, штучно зроблені, що протікали по усьому кораблю. На кораблі переважав свій мікроклімат. Ми врахували усі деталі цього клімату, відібрали матеріали для будівництва космічного будинку. Це був великий крок. Крок, який запишеться у вашій свідомості назавжди. Ви зрозумієте і передасте іншим народженим вами нащадкам, що сталося, чому ви виявилися відірвані від Землі, чому Земля залишилася одна, чому на вашому серці смуток і туга по загубленій Землі, планеті, що любить вас. Вона дуже любить кожного з вас, попри те, що ви зробили з нею. Вона любить кожного з вас, як і ТВОРЕЦЬ, наш люблячий Батько. Ось чому Ми створили цей будинок, в цьому спільному проекті, в якому взяли участь Ми і ви, і навіть наш люблячий Батько. Ми хотіли, щоб ви самі усвідомили те, що усе, що відбувається з вами і Землею, що ця подія несе відбиток на усі простори, на усі Всесвіти. І ви, ці рядки, що читають, ви були на цьому космічному кораблі і у вас є цей відбиток, який у вас залишиться назавжди, і саме від вас виходитиме інформація, яка не дозволить сьомим оволодіти вами повністю. Ви знатимете, до чого це привело вас і не дозволите повторення сценарію. Ви вийдете першими з кола ілюзій наступного разу і вже в сьогоднішньому дні ви створите свої простори зі всім, що є. Ви виділите собі гектар Землі, ви розташуєте на ньому рослинність, ви підберете своїх тварин, які вам допомагатимуть, ви відчуєте, що ваш гектар живий. Ви відчуєте кожен мікроорганізм на вашій Землі. Ви задасте програму, по якій кожен жучок, павук або мурашка, або кріт, або ведмідь знатиме, що йому, або їм, робити на вашій Землі, і тоді вам не доведеться вбивати це Боже створення. Розумієте, це створення придумав у своїй світлій мрії наш улюблений ТВОРЕЦЬ, наш люблячий Батько, для допомоги вам на вашій Землі. Все дуже-дуже просто:

ви, тільки ви, на вашій Землі в змозі відчутти кожен куточок вашого (приблизно) гектара Землі. Освітити його своїм внутрішнім світлом і у вас, неначе усередині, будуть відчуття всього, що живе у вас на Землі. Ви зможете спілкуватися з мікроорганізмами і давати їм гармонійні програми, і це так прекрасно, і в цьому спілкуванні – суть, яку ви втратили, цю золоту ниточку спілкування зі всім, що є, від жучка на вашому городі до Всесвіту і до Всесвітів. Розумієте? Ви можете вже у своїх квартирах проектувати (приблизно) свої гектари Землі, висаджувати і облаштовувати, заселяти і задавати програму тваринам і мікроорганізмам. Вже в квартирі ви в змозі відчутти і почути свою Землю, яка вже у вас є. Як тільки ви змалюєте свій проект і почнете працювати з ним, то до появи його на Землі залишаться лише дні, розумієте? Ваш проект вже починає жити, і ви вже у своїх квартирах потихеньку відчуватимете своїх тварин, своїх павуків і жучків, мошок і гусениць, і ви відчуватимете кожен травичку або комашку, ведмедя або змію, або торопигу зайця, або сім'ю вовків; на вашому гектарі – це ваші помічники, вони – ваші друзі. Ви тільки навчитеся їх відчувати і розуміти, це не складно. Як тільки ви спроектуйте свій гармонійний гектар, у вас з'явиться простір – ваш улюблений і люблячий простір. Це ваш старт, вихід з кола ілюзій, це життя. Це спілкування зі всім, що є. Це життя вічне. Це розуміння, що смерті не існує. Це життя тут і зараз, без старіння і хвороби. Це щастя, радість і любов. Ми завжди намагалися вам пояснити те, що викладаємо. Це платформа під ногами, з якою вас ніхто не спихне. Це квиток у вічне життя тут і зараз. Це ті знання і енергії, які від вас всіляко намагалися приховати, сховати, спалити семеро. Тому що вони знають, що тоді, як тільки ці знання стануть доступні вам, то ви стаєте рівними з ними, тобто для вас вже немає кола ілюзій. Значить, для вас вже не існує смерті. Ви стаєте Богом - людьми і це прекрасно!

І може семеро зрозуміють і заспокояться, що досить йти своїм шляхом, який не робить щасливими, радісними і люблячими. І приєднаються до нас; до нас, які створюють щастя, радість і любов по усьому всеоб'ятному, багатовимірному Всесвіту. Ми пробачили

їх давно і ніколи не тримали на них образи. Ми любимо їх теж, Ми бажаємо їм щастя, бажаємо їм радості, бажаємо їм любові, щоб любов влилася усією своєю силою в їх серця і осяяла їх світлом. Світлом, від якого зароджуються світи. Світлом, від якого хочеться жити і створювати з коханим нашим Батьком, нашим ТВОРЦЕМ. Він, Батько, теж вас пробачив і чекає вашого повернення до всього, що є. Ви нас почули!

Космічний будинок проіснував 80 земних років, ніхто на кораблі не помер. Люди жили довше, ніж зараз. У їх тілах була пам'ять про вічне життя, але свідомість не знала, і тому люди жили не вічно. Життя людини того часу вже знизилося до 400, 350 і до 180 років життя; 180 – це мінімальний вік життя. І нам треба було швидше повертати вас на Землю. Ми встановили час перебування на орбіті навколо Землі 80 років. По закінченню цього терміну корабель повинен зійти з орбіти і впасти на Землю з усією інформацією, яка була накопичена на кораблі. Так і сталося: по закінченню цього терміну людьми, що живуть на кораблі, було засвоєно і зрозуміло все. Ми штучно зробили голод на кораблі. Люди, що живуть в їх космічному будинку зрозуміли, що довго вони вже не зможуть знаходитися на кораблі, що їжі залишилося на 25 днів. Все, що створювало, росло і давало їжу вийшло з ладу. Люди розуміли, що є тільки один вихід - летіти на Землю. Ми усе спочатку продумали. І в космічному будинку були капсули, які по нашій задумці доставили б на Землю. Але так сталося, що не все пройшло вдало. На Землі нами були підготовлені ділянки Землі, які повинні були прийняти людей з космічного будинку. Все було продумано, але ви знову, не зрозумівши задумки вашого повернення, організували паніку, при якій у усіх капсул збився маршрут, і капсули летіли наосліп на улюблену планету. Замість того, щоб вдало приземлитися на відведені вам території, які вже до цього часу набули, завдяки Нам і любові Бога, гармонійного виду, ви падали куди завгодно: в океани, на випалені ділянки Землі після залишеної лави, в місця, ще не захолені, і буквально згорали, тонули, а ті, хто не тонув і не згорав, залишилися без їжі, тому що

Земля не плодоносила і там не було ще живності. Ми ще не завезли живність на Землю, лише на підготовлену площу. Ми хотіли, щоб ви самі за собою прибрали на Землі. Самі запліднили ґрунти, де її вже не було. Самі розводили тварин і поширювали по усій Землі, усе зробили самі. Розумієте? Весь цей час за вас усе робили Ми. Ми обігрівали Землю, Ми завозили звірів. Ми запліднювали ґрунт по усій Землі. Ми, буквально, пожвавлювали планету. Розумієте? А цього разу Ми тільки провели роботу на виділених ділянках. Іншу Землю ви повинні були привести до порядку і гармонії самі. Але знову ви, як малі діти, падали і тонули, розбивалися і згорали на Землі; замість того, щоб жити на ній і зароджувати на ній рід, ви майже усі померли. Капсула вміщувала від 6 до 8 людей. Усього лише вижили люди з 3-х капсул. Перша капсула вдало приземлилася на Тибеті: на кордоні з Алтаєм. Друга приземлилася на Алтаї. А третя – на території Донбасу. Вижили тільки з перших 2-х капсул. З третьої капсули люди не знайшли харчування і пішли із Землі. На Гімалаях вижила сім'я з двох людей: чоловіки і жінки, і звідти зародився перший виток роду людського. На Алтаї вижила жінка з дітьми. Звідти пішов другий виток роду людського, який існує і до цього дня.

Історія зародження п'ятого роду людського

Як ви розумієте, тепер піде розмова про ту частину історії, в якій ви взяли безпосередню участь. Участь, яка дала рух заселення від Алтаю і поширилася по всьому світу, і рух, який розпочався з Гімалаїв і поширився спочатку зі східної частини суші, а далі займалися цілі материки. Ці дві гілки одного роду людського дали, згодом, розбіжності, які обернулися війною, але про це пізніше.

Алтай прекрасне місце. Живі річки, прозорі озера, високі гори неначе укривали рід людський, що починається, над яким і для якого Ми з благословення Батька нашого, люблячого, все вибачаючого створили простір, запліднили ґрунт, завезли звірів, птахів, рибу і з усією любов'ю, з усім благословенням віддавали її вам, вірніше тим, хто залишився. Жінка з трьома дітьми, що вийшла з капсули, віддалялася від неї, відводячи своїх дітей углиб Алтаю. На капсулі вижили ще п'ять людей, але вони не розуміючи того, що відбувається, не відчуваючи суті і знаходячись під ефектом паніки, що сталася, борючись за виживання, вбили один одного. Але жінка, побачивши це, відводила своїх дітей углиб лісів, углиб річок і мальовничих гір, які радісно вітали її. Вона, йдучи, вже знала і відчувала, що шансів вижити іншим капсулам дорівнювало нулю, а значить їй, як Єві, яка зародила з любов'ю рід людський, має відбутися теж, з усією любов'ю, з усією увагою, з почуттям свого і усіх просторів, відчуваючи все навкруги, з розумінням того, що відбувається, зародити рід знову. Ось так в мальовничих місцях Алтаю, Єва зародила 5-й рід людський, який починав розростатися з лісів, річок і гір Алтаю і поширився на південь Сходу, а потім поширився на захід, а потім - по усьому

світу. Єва показувала на власному прикладі, як створювати простори на Землі, як відчувати Землю, як відчувати Всесвіт, Всесвіти. Як жити в парі і відноситися один до одного, як любити кожен травичку, букашечку на своїй Землі. Вона проводила велику і творчу, натхненну роботу з людьми, які брали, як і Атланти, гектари (приблизно) Землі і створювали свої простори і, створивши, ці люди включалися в загальний ритм. Ритм, які відчують усі Бого - люди. Ритм, який б'ється в їх серцях, ритм, який звучить в кожній клітині їх тіл. Ритм, який омиває душу вічним приємним світлом. Світлом, від якого зароджуються світи. Ці Люди-Боги відчували світло, що йде від їх сердець. Вони відчували тварин не лише на своїй Землі, але і інших, які жили не з людьми на їх Землях, а на просторах Алтаю, і чекали своїх хазяїв, щоб створювати, а вірніше допомагати людям в створенні своєї мрії. Люди-боги відчували річки і уміли з ними спілкуватися. Могли на відстані або, опустивши руку у річку, відчути ритм, настрої, відчути душу самої річки. Назву річки Люди-боги давали, відчувши ритм, співзвуччя зі Всесвітом. Люди-боги немов чули, як річка хотіла, щоб її назвали. Також і з горами, озерами. Люди народжувалися з великим бажанням створювати свій простір і простір своєї сім'ї, простір зі всім, що є. Єві було легко з тим, що починається поширюватись родом людським. Люди швидко вчилися, розуміли сенс, задуманого Богом, нашим улюбленим Батьком, люблячим і все вибачаючим. Вони брали свою Землю, шматочок, приблизно один гектар і створювали на своїй Землі свій простір, простір, який давав їм життя вічного зараз. Простір, який був наповнений: щастям, радістю і великою любов'ю. Це так просто і легко. Легко співстворювати творчо і співтворчо, з нашим улюбленим Батьком. Але це ж так легко. Легко жити вічно. Легко любити і бути щасливим. Легко не хворіти і не помирати взагалі. Легко постійно жити тут і зараз. Легко відчувати Батька нашого і розуміти його задум. Це так легко і широко, об'ємно, що увесь об'єм усього вічного, всього, що є обхоплюєш ти, який знаходиться у фізичному своєму тілі. Тілі, яке створив і продумав все до

найдрібніших подробиць ТВОРЕЦЬ, наш люблячий Батько. Тілі, яке існує як і ви вічно і, ніколи не хворіючи і, не старіючи. Ви в змозі визначити або задати програму своєму тілу, як воно повинне виглядати і якого кольору у вас має бути волосся і, навіть скільки зморшок на вашому обличчі. Ви, тільки ви, можете керувати своїм тілом. Тілом, яке має бути підключене до всього, що є. Тілом, яке знає і відчуває програму, першорідну програму нашого ТВОРЦЯ, люблячого Батька. Ось тоді про смерть і говорити не доводиться, її не існує. А коли так, ви не повинні помирати у своїх фізичних тілах! Це відбувається через відсутність інформації. Але як тільки ви отримуйте інформацію і приступаєте з любов'ю, з усією творчістю, з усім натхненням, з усім світом у ваших душах, то відбувається перетворення, ви підключаєтеся до усіх просторів і ви відчуваєте усередині вас, як рухаються, обертаються, переміщуються, світяться, танцюють і радіють усі простори, ви починаєте відчувати себе тут і зараз, ви вже не знаєте смерті, ви стаєте Людиною-Богом.

Все так просто. Розумієте? Як тільки ви отримуйте інформацію і не просто знаєте, а починаєте рухатися з нею, застосовуєте і бажаєте змінитися: як гусениця у метелика, то з вами відбуваються метаморфози з усіма вами. Ви почнете випромінювати світло, ви почнете випромінювати простори, космос, зоряні системи, планети Всесвіти все, розумієте, все висвічуватиметься у вас неймовірним світлом. Світлом, яке притягуватиме до вас людей, які застрягли в ілюзії перевтілень, і ці люди дивлячись на вас, отримують усю інформацію всього, всього, що є, розумієте, ви витягатимете таких людей не кажучи і не умовляючи нікого. Ми так завжди з вами розмовляємо, нас не видно, але інформація є, і ви її завжди отримуйте, і хто користувався нею, той виходив з кола ілюзії.

Виток іншого роду людського на Тибеті, а саме Гімалаях, який зачали чоловік (якого ви знаєте як Гітлера, який розв'язав війну, але Ми його не засуджуємо, Ми любимо вас усіх, він просто

відчував свій рід, який він зароджував на землі, він збирав або хотів зібрати первинний рід, як він говорив, арійців; у душі він відчував, що від нього почався виток роду в 5-й раз, але він забув про любов, радість і щастя) і жінка. Вони не знали про інший виток роду. Всіляко стараючись, відчуваючи і згадуючи, що було в космічному будинку, про свої почуття і відчуття: як вони хотіли на Землі створити свій простір, свою любов, своє життя, як творчо креслили креслення свого майбутнього гектара землі, і в їх тілах починали відбуватися зміни, вони почали відчувати простори і час, ці відчуття повинні були утілитися на Землі. Тому чоловік, всіляко намагаючись згадувати, продумувати, зароджувати, зробив помилку. Помилка його полягала в прихованні інформації. Він думав так: все повинно розпочатися з чистого аркуша і нове покоління не повинне знати ким вони були, а зокрема – при Атлантиді вони не відчували Бога, вони не відчували Землю, вони її топтали, всіляко намагаючись витіснити нас із Землі. Тому він приховав ці факти і все розпочав з чистого аркуша. Але це породило у людей інформаційне зрушення, їм потрібна була ця інформація і не лише ця, але і уся історія роду людського. Але він так вирішив і це була помилка. Ці люди і він почали помирати, вони не могли відчутти увесь простір; ось так життя людей починало скорочуватися до 160 років, а далі і того менше. Але Алтай, розумієте, Алтай став тією точкою, якою була Атлантида і там була уся інформація. Люди знали усю історію, усю інформацію і створювали свої простори, вони розширювали свою площу на Землі, і там, де були вони, ґрунт і навколишній простір ставало гармонійним і ті ділянки Землі, які були, буквально, випалені лавою набували прекрасного гармонійного вигляду. Ліси тайгові, сибірські – це їх рук справа. Вони намагалися збалансувати Землю, підвищуючи частоту Землі своєю любов'ю і красою, яку вони створювали.

Ось так потихеньку люди засіяли улюблену планету. Дві гілки роду починали розгалужуватися по усій Землі. Одна гілка від Єви і її дітей, а інша від жінки і чоловіка, які розпочинали рід з Гімалаїв.

Ми були збентежені тією ситуацією, яка склалася. З одного боку Єва на Алтаї створювала з дітьми гармонійний рід, а з іншого боку на Гімалаях сталося інформаційне зрушення. Чоловік і жінка хотіли як краще, але вони не врахували, що приховавши інформацію від їх дітей, вони відвели їх від істини. А далі відчуття простору ставало неповним, а якщо відчуття і інформація неповні, то виходить знову ілюзія. Ми всіляко намагалися допомагати Гімалаям, наводячи їх на істину, але їх рішення залишалося тим самим. Тільки з чистого аркуша, з чистого, повинен починатися рід людський. Так вони задумали. Їх міркування нам були зрозумілими, але Ми - то знали, до чого це призводить, і приводило людей за всю історію Землі, а вони ні. Але Ми не мали права грубо втручатися, Ми ніколи не нав'язуємо істину, тільки підказували вам, як і на що треба звернути увагу, щоб життя ваше було щасливим, радісним і було в любові. У любові між чоловіком і жінкою, і любові всього, що є. Але у всі часи ті, хто сприймав, починали відчувати і виходити з ілюзії, а ті, хто не хотів, залишалися в колі перевтілень. І ось що вийшло. Вийшло розділення рас або гілок. Алтайська гілка встановлювала гармонію на Землі, а Гімалайська потихеньку входила в коло ілюзій. Семеро, майже нічого не роблячи, побачили сценарій, який їм підходив. А наш план з космічним будинком став половинчастим. Але Ми знали, що ті люди, які були відібрані нами, народяться з істиною в їх душах, і вони всіляко намагатимуться її знайти, і життя за життям вони наблизатимуться до неї. А семеро не зможуть їх ввести повністю в коло ілюзії. І що вони не припустять того, що сталося за часів Атлантиди. Це ви, які читають ці рядки, ви не припустите, ви вже в сьогоденному дні зрозумієте все, і вам лише залишиться тільки рушити з місця, застосувавши те, що знаєте на ділі і тоді вас вже не зупинити, ви станете жити тут і зараз. А що це означає для вас?

А те, що ви повністю звільните коло ілюзій від забобонів, брехні обману і наживи за рахунок інших. Ви почнете роздавати. Роздавати себе, своє світло, свою любов іншим, всьому, що є, і вас

нарешті буде видно. Ви з піщинки перетворитеся на Всесвіт, у все, що є. Уявляєте масштаби вас усіх і окремо узятих?

Ось так з життя у життя ви по крупинках збирали все воєдино. Ми знали, що це буде так, що ви не в змозі будете охопити, зрозуміти і відчувати повну інформацію, що на це знадобляться життя, і Ми передбачали, коли станеться це, і Ми оголосили вам про цей час, і ви знаєте, коли почалося золоте століття для усієї Землі. Цей час вже почався для вас і ви тепер зможете зрозуміти і осмислити усю інформацію, тільки ледачий не зможе. І ви її прийміть і вийдете першими з кола ілюзій. Ісус сказав, що приготував місце для вас на небесах. А Ми додамо, що ці небеса мають щільність. Ви чули: "як на небі, так і на землі". А Ми скажемо: а як по-іншому. Для вас небеса – це щось недосяжне і нематеріальне. Але Ми скажемо вам, що небеса ніскільки не відрізняються від вашої (і нашої) планети. Вони такі ж, як і ваша планета, і Сонячна система з усіма зірками разом узятими. Відмінності є, але вони не в самій матерії, а в родзинці кожного, хто створював з ТВОРЦЕМ, нашим улюбленим Батьком. Розумієте?

Якщо ні, то Ми ще наведемо приклад. В усіх навчаннях ви чули про дух святий, про небеса небесні, про РАЙ на Землі, це так. Але загальну картину цих слів побачити можемо тільки Ми, тому що маємо повну інформацію. Але даючи інформацію вам у вигляді енергії, ви заповнюєте пропуски у вас або порожнечі, які утворюють замкнуте коло у вашому тілі. Це замкнуте коло, коли воно стисле, то ви мислите прямолінійно, вузько, дуже неповно і недалеко, тільки про те, що ви бачите перед собою, без всяких відчуттів і видінь; ці слова: "видіння і відчуття" – здаються вам чужими. Але коли коло розімкнене і це кільце витягується на всі боки, і усі лінії, що розходяться в боки, не мають обмеження і кінця, тоді ви здатні мислити в усьому масштабі Всесвітів і для вас стає все ясно і зрозуміло, як двічі два. Ось Ми і представляємо повну інформацію і повну енергію, щоб заповнити ваші порожнечі

в тілі і розтискати кільце на всіх напрямках, тоді ви побачите нас і почуєте. Ви побачите наші світлі і наповнені сенсом, вільні, радісні, співзвучні в усіх ритмах багатовимірні Світи, які, як і ваша планета, матеріальні і у нас також – фізичні тіла, і Ми живемо у своїх тілах на своїх планетах, у своїх зоряних системах і у своїх Всесвітах. І у нас – свої сім'ї, свої гілки роду, свої гектари (приблизно) Землі, на наших планетах все-все як у вас, як атланти вам показували на Землі. Ми такі ж, як і ви. Та все ж ви, звичайно, запитаете відмінність? А Ми вам скажемо у свою чергу, що Ми набагато щасливіше вас, що Ми набагато радісніше вас, що Ми відчуваємо любов в повній силі і проявляємо її теж в повній силі, на все, що Ми подивимося, на все, про що Ми подумаємо. Ми не хворіємо і не помираємо, Ми живемо тут і зараз і житимемо так вічно. Ми співстворюємо як свої проекти, які зачаровують, і ні з чим незрівняні, незрівняні з вашими по творчості і за відчуттями, які заповнюють усе тіло і дають такий потужний екстаз, що словами не передати, це тільки можна пережити, так і загальні проекти, зокрема: між двома Всесвітами або трьома, або сотнями Всесвітів. Ми вже говорили вам, що Ми завжди в роботі творчій, у вільній, в співтворчій, Ми відчуваємо один одного на різних куточках Всесвітів, скільки б світлових років не займала відстань: мільйони або мільярди років, Ми відчуваємо один одного миттєво, знаємо і розуміємо один одного, Ми в змозі посилати один одному голограми у вигляді інформації і нам не потрібні телевізори. Ми дивимося або переглядаємо голограми, дивлячись просто в простір, не замислюючись і не напружуючись. Ми можемо подорожувати один до одного, якщо отримуємо запрошення, і нам для цього не потрібні космічні кораблі. Ми просто розчиняємося, як поодинці, так і сімейно, і збираємося у обраному квадраті, на обраній планеті, може в іншому куточку Всесвіту або Всесвітів. Ми завжди коректно спілкуємося один з одним, не нав'язуючись і не набридаючи, тому що Ми легкі духом і душею. Ми відчуваємо ТВОРЦЯ, нашого коханого і люблячого Батька, Ми спілкуємося і з ним теж дуже коректно і кожен свого часу. Час цей кожен відчуває

сам. Тому що у Нього несумірна багато роботи, і Ми всіляко намагаємося Йому допомогти, хоча він, як би сказати, дуже любить нас усіх, які б ми не були, і усіх вас, і свою роботу виконує сам, але, звичайно ж, Ми відчуваємо Його і у випередження стараємося хто може, хто не зайнятий, виконати або допомогти Його роботі по власному вільному вибору.

Але усі Ми знаємо, що видимий Всесвіт створив ТВОРЕЦЬ, наш люблячий Батько, і що першою житловою планетою стала Земля, це старт для усіх, хто жив на Землі. Рід зародили Адам і Єва – перше створення Батька нашого коханого. Адам – перша людина у Всесвіті, що ступила на Землю, а Єва – перша жінка, Вона, як матір, розумієте, відчуває все і знає все, хвилюється за Землю, за рід, який на Землі, але хвилювання її у справі, вона завжди в роботі на Землі. Вже мільйони років, сотні мільйонів, лише вона піклується про вас, але коли ви її зовсім стиснете, і затиснете в "кут" своїм нерозумінням, своєю жорстокістю, своєю потворною поведінкою по відношенню до Неї, то Вона вже не в силах терпіти, йде, розчинивши своє тіло і зібравши себе у своєму рідному тілі, що чекало її на своїй красивій, жіночній планеті під назвою Зелушта. А ви жадібно шукайте її, почуваючи себе самотніми і безглуздими, але знайти її ніколи не змогли б, якби Вона вас кинула. Але вона, відновивши сили, завжди кидалася вам на допомогу. Знову народжувалася на Землі, збирала усю інформацію для вас і за вас, намагалася роздати вам, і дуже-дуже усіх вас люблячи. Вона знає, що від щастя ніхто не піде. Що кожна людина, що живе або померла, яка народиться, буде щаслива, радісна і оповита любов'ю, і що кожен житиме тут і зараз.

Події, які розвивалися далі на Землі стали двосторонніми, з одного боку Гімалаї, а з іншого - Алтай. Алтай, який створював гармонію і любов. Любов, яку ви відчуваєте досі. Люди, які жили і створювали свої простори, створювали і гармонію, яка розходилася по усій матінці Землі. Землі, яка відчувала своїх дітей. Ми можемо довго розповідати вам про тих людей, які створювали гармонію,

але це вже окрема тема. Ми цією інформацією вводимо вас або, вірніше сказати, виводимо вас з кола ілюзій і смерті, але ви повинні розуміти усю суть нами сказаного, відчувати своєю душею, своїм тілом, кожною клітинкою ваших організмів. Мало руху в просто прочитанні матеріалу, а рух загориться тоді, коли ви починаєте відчувати, росстанавлювати, воскрешати, любити і відчувати кожную секунду життя. Життю, яке відтепер стає життям, а не існуванням. Життям, від якого виходить світло. Світло, яке заповнює кожен куточок Всесвіту. Всесвіту, який вас тепер упізнає і чекає від вас дій, творчих дій, багатовимірних дій. Дій, від яких походить рух. Рух, який створює ритм. Ритм, який входить в основний ритм усіх ритмів, і це Ми називаємо життям. Розумієте? Життям, а не існуванням.

Далі історія розвивалася таким чином. Дві гілки розросталися. Алтайська творила і співстворювала з Батьком нашим люблячим, а Гімалайська ставала споживачами, а згодом винищувачами і загарбниками Бога - людей і їх земель. Ось так одні люди створювали, раділи, любили, жили в щасті, а інші шукали істину: ну де вона, де? І ніяк не могли відшукати її, а вона завжди була поруч, треба було усього лише брати приклад з Бога – людей, адже вони показували усіма своїми діями, усією своєю душею вам, дивіться і робіть також як і Ми. Створюйте свої гектари, створюйте свій простір, ставайте безсмертними, живіть в повну людську силу, творячи і співстворюючи, люблячи все, що є. Це ж так просто! Але ви обрали дорогу з вигинами і вибоїнами, нерівну, переривчасту і незрозумілу для вас, далеку дорогу і все ходите колом. "Помираєте" (причому в лапках – ви бачите своє фізичне тіло, але ви залишаєтеся живими в тонких тілах, які Ми для вас придумали), а потім знову народжуєтеся, навіть не пам'ятаючи, хто ви насправді, для чого ви тут, не пам'ятаючи, що ви жили, не пам'ятаючи скільки разів жили перш ніж померти. Не пам'ятайте Нас, як Ми вас зустрічали по іншу сторону, по іншу теж як би в лапках. Цю іншу сторону Ми теж для вас придумали, вам же потрібно десь знаходитись у своїх тонких тілах. Тілах, які стримують вас, щоб ви

не розлетілися (ваші душі) по усій або усім Всесвітам. Ми вас там зустрічаємо в цих місцях, пояснюємо вам, показуємо вам, що життя не припиняється ні на секунду, і ваші життя теж. Ми показуємо вам, що Всесвіт живе безліччю планет і на цих планетах живуть люди, такі ж як і ви, але ці люди не старіють і не помирають у своїх фізичних тілах. Ми пояснюємо вам, як досягти такого стану, і говоримо вам, що – тільки у своїх фізичних тілах на Землі (підкреслюємо двома жирними лініями), живучи і створюючи свій простір, спочатку в думках, а потім ви відчуєте усередині тіла свій простір, через який ви відчуватимете не лише Землю і людей, що живуть на ній, природу, тварин, птахів і риб, але і увесь Всесвіт, Всесвіти і Батька нашого, люблячого і улюбленого. І ви знову народжуєтеся і Ми чекаємо від вас руху, вірніше, сподіваємося, що ви усі пам'ятаєте, але ні, ви народилися і все забули. Не пам'ятайте навіть про перевтілення своє. Придумали для себе байки про мавпу, що життя усе вийшло з води. Придумали про розвиток з молюска у мавпу і мавпа, раптом, розвинулась до людини. Зручно так мислити, напевно, Ми не знаємо. Розуміємо тільки те, що ви нас не чуєте. Вам зручно жити, ні про що не думаючи, а буде, як буде. А як буде? Якщо не Ми, то ніяк би не було. Подумайте, замисліться над цим, це дуже важливо.

Далі історія повторилася: ви стали витіснити Бога - людей і їх красиві, не схожі на ваші Землі; замість того, щоб усвідомлювати, брати приклад з Бога - людей, ви їх "вбивали". Останні Бога - люди, що жили на Землі, знали, відчували, що станеться, якщо їх не стане на Землі. Не буде просто знання, прикладів і мудрості людської. З кого вам брати приклад і знання. Але Ми придумали і розробили в співтворчості з Батьком що нашим, люблячим Дольмени, які розташовані майже по усьому світу. Побачити їх можна у Афганістані, в Криму на чорноморському узбережжі, на Кавказі (Геленджик, Сочі, Адлер), на Західній Україні, в Європі, Гімалаях, Америці і Африці.

У дольмени йшли Люди-Боги, які знали, на що йшли. Дольмени будувалися з твердої породи чорного каменю, у будівництві брали участь Люди-Боги і Батько наш люблячий. Люди-Боги співстворювали з ним. Все було враховано до найдрібніших дрібниць. Усередині дольмена був свій мікрокосмос, або безліч просторів. Ці простори співстворювала людина у співтворчості з Батьком нашим люблячим. Усередині дольмена був зв'язок зі всім, що є і буде. Людина-Бог, що йшов у дольмен, залишався там назавжди, його душа залишалася усередині дольмена і далеко не йшла. Уся інформація і енергія була з людиною в дольмені - це святе місце і Ми дуже поважаємо цих людей, які знали, на що йшли. Але ви перестали відчувати місця сили (енергії), ви перестали відчувати інформацію, ви розгромили майже усі дольмени у світі, тільки два дольмени залишилися не зворушені вами. Ви відштовхали камені від дольменів, хоча могли обійтися і без них. Але Люди-Боги, розумієте, вони чекають вас. Душі Людей-Богів залишалися практично на порожньому місці. Ви розносили камені з дольменів, залишаючи лише острівець, що нагадує дольмен. Але душі Людей-Богів не йшли, вони на цих острівцях чекають і чекали вас завжди, щоб передати вам свої знання, щоб ви були щасливі, радісні і жили в любові. Люди-Боги в дольменах - дуже люблячі душі, вони з великою повагою і з великою любов'ю відносяться і відносилися до вас у всі часи. Має бути рух, ви повинні відчувати енергію, інформацію, сприймати Нас. Тоді рух виходить і ви своїми діями виводите з дольменів Бого - людей в життя у фізичних тілах. Розумієте? Не лише фотографуватися біля дольменів і залазити всередину дольмена, але треба акуратно, з любов'ю, з повагою сказати слова вітання і поваги, підійти до дольмена і відчути, як усередині вас станеться діалог, у кожного по різному. Хтось відчуватиме думки, неначе свої, але ці думки нестимуть до вас інформацію, незвичну для вас. Деякі відчують рух, неначе повітря перед вами стискається, а деякі – тепло по усьому тілу. Бережіть це тепло, примножуйте це тепло, інформація розкриється через це тепло. Починайте не лише

руйнувати, але і творити. Починайте відчувати Нас і нашу інформацію, Нашу любов до вас. Ось так Ми, в співтворчості з Богом - людьми і в співтворчості з Батьком нашим люблячим, законсервували енергію (інформацію) в дольменах для вас.

Ми знали, що ви зруйнуєте і виживіть Богом - людей із Землі, тому що так було завжди.

Ми знали, що будуть війни між вами і в цих війнах гинуть цілі держави людей.

Ми знали, що ви завжди шукатимете істину, інше життя, яке щасливіше і радісніше.

Ми знали, що люди з космічного будинку народяться всі на Землі і в них буде закладена інформація, яка їх штовхатиме і трястиме, ці люди не повинні допустити повторення сценарію, при якому Земля залишилася б сама. У них зсередини буде крик, вони знають, що це за крик. Вони бачили затоплені Землі. Вони знали, що на Землі загинули усі. Вони зрозуміли, що це вони, а ні хто інший, припустимо події до цього результату. Вони над Землею в космічному будинку усе обдумали і зрозуміли. Зрозуміли, що життя інше, не у війнах, не в гордині, не в спорах, не в гонінні, не в смерті. Вони бачили, як жили атланти. Вони бачили і знали інше життя, і тепер усі зрозуміли. Ми підготували підґрунтя для розуміння. Розумієте? Ви в космічному будинку усе це осмислили і зрозуміли. Ви, народжуючись, це знаєте усередині. Тому ви, саме ви, захотіли змінитися і Ми бачимо вас усіх, знаємо, що ви перші внесете зміни. Зміни, які будуть глобальні. Зміни, які побачить весь світ. І Ми сподіваємося, що це станеться за вашого життя. Ви продовжите життя середнє, до 100 років і вище. Ви закладете зерна, при яких людина взагалі перестане помирати у своєму фізичному тілі. І ви зараз живете на Землі і у ваших грудях неспокійно. Ми знаємо, це серце, воно рухає вами, воно говорить з вами і дає інформацію, штовхає вас, ворушить вас. Воно пам'ятає Атлантиду. Воно, серце, знає Богом - людей, які жили, саме жили і

співстворювали з Батьком нашим. Воно, серце, знає, що Атлантиду можна повернути, а разом з нею цю чудову і світлу енергію, яка обхопить увесь світ, усю Землю, усіх вас, і розцілує. Воно, серце, знає, що коли це станеться, то часи Атлантиди, те життя і інформація Бога - людей, уся енергія зіллється з вашою і зіллється з Алтайською енергією; це велике з'єднання породить зв'язок, великий зв'язок усіх епох, усіх циклів в історії Землі і вас, і Нас. І тоді не буде перешкод, ви розумієте, уся інформація воскресне, ви побачите і відчуєте усією своєю душею, що все відкрито на всіх напрямках, це станеться дуже і дуже скоро, ви усе це зможете побачити, відчувати і осмислити. Цей прекрасний час, в якому ви живете. Цей час завершить коло ілюзії і перевтілення. Ви вже в змозі відчувати своїм тілом і своєю душею події, що відбуваються, нову енергію (інформацію). Цей час – уперше у багатомільйонній історії Землі і людства, коли люди, не йдучи із Землі і не залишаючи Землю, переродяться у Бога - людей і перестануть помирати взагалі у своїх фізичних тілах. Потрібний усього лише один відсоток населення Землі, які зроблять крок, крок який їх приведе до стану, у якому немає смерті, немає ілюзії, а є щастя, радість, любов і життя усього людства продовжиться на 60 років. Розумієте? А якщо набереться п'ять відсотків, тоді ви вже в змозі, співстворюючи простори у своїх маєтках, перевести своє життя у фізичних тілах у стан, при якому не знатимете, що таке смерть взагалі, ви станете Бого - людьми і зможете, а Ми порадіємо за вас, створювати свої світлі, неповторні, неймовірно красиві Всесвіти. Розумієте? Усього лише п'ять відсотків. І Ми раді цій обставині. Ви, живучи на Землі у своїх фізичних тілах, уперше в історії Землі в змозі створити, відчувати, полюбити і реалізувати свої знання, почуття, свою любов, свої відчуття, створюючи свої простори і вивести себе, свою родину, людей Землі, Землю у стан об'єднання усіх Всесвітів, ТВОРЦЯ, Батька нашого, люблячого і улюбленого, і всього, що є, і всього, що буде. І життя ваше вже існує тут і зараз, і тільки так. Ваші тіла (душа) відчують увесь ритм, усі рухи Всесвітів, усю повну і ніколи не закінчуючу, а вічно розширюючу

енергію просторів, і ви станете частиною усього цілого, всього, що є і що буде.

І Ми знаємо, що усе сказане ви в змозі зробити вже зараз. Вам, лише, треба зробити той самий перший крок у вічно-світлий, вічно-щасливий, такий, вічнорозширюючий рух, який сяятиме у променях любові.

Ми зробимо і робимо усе можливе, щоб у вас була повна інформація, щоб ви зробили вибір. Вибір, який наповнить усю Землю, усі Всесвіти вашим неповторним світлом.

Історію п'ятого заселення Землі ви тепер в змозі простежити самі.

Ми дали вступні факти про дві гілки роду і вам повинен стати зрозумілим той факт, що розділення роду людей, або нерозуміння гімалайського роду, сталося з-за закриття інформації починателів роду, але Ми ніколи не засуджували людей, як і Бог, Батько наш. Ми, як і Батько наш люблячий і улюблений, любимо вас усіх. І події, що відбуваються з вами, наповнені Нашою з Батьком любов'ю. Історія повторилася: усі Бого - люди були витіснені із Землі, а вам не залишилося прикладів. Тому приходили Бого- люди, щоб показати вам, на що здатна людина. Приходив Геракл, але ви його не зрозуміли, назвали його відлюдником, який, як ви висловилися, нелюдь. Приходив Геркулес, а ви його відразу визначили як незрозумілим і недоступним, а силу його як щось надприродне, але він намагався вам пояснити, що ви – такі ж як і він. Приходили усі дванадцять Богів (дітей) до вас, але ви і їх не розуміли, тому що були позбавлені первинної інформації і нічого не хотіли розуміти. Приходив Мойсей зі своєю місією прибрати єгипетське рабство, але ви, що йшли з ним в пустелю, і його не зрозуміли.

Ісус прийшов до вас зі своєю місією зародити у вас зерно розуміння, що ви Божественні, що ви – частинка усього цілого, що ви усі улюблені Богом, ТВОРЦЕМ нашим люблячим. Він хотів

вкласти у вас зерно розуміння, хто ви і на що здатні. Він пояснював вам, що він такий же як і ви, така ж людина, він показував вам чудеса співстворення людини з Богом, нашим люблячим Батьком. Він говорив, що ви теж в змозі співстворювати з ТВОРЦЕМ, нашим люблячим Батьком. Але ви і його не захотіли зрозуміти. Він хотів, щоб ви зрозуміли його і зародили в собі Бога - людину. Але ви його розіпнули. Він пішов від вас на свою планету, тобто вознісся. І відкрив вам ваш шлях переходу, сказавши, що він приготував вам РАЙ або місце на небесах. Але ви і цього не захотіли зрозуміти. Це було його запрошення відвідати його улюблену планету під назвою Голоста в сузір'ї під величною назвою Проскайпервашли. Далі Ми вже через храми, казки, народні пісні, через музикантів, через філософів, через звичайних людей, через хори, музичні композиції, через вірші, через книги намагалися з вами говорити і передавати інформацію, але ви і тут – без особливого ентузіазму, але Ми не засуджуємо вас, Ми вас любимо безмірно. Тому завжди з вами.

Але тепер уже ви в змозі зрозуміти і осмислити сказане Нами і Богом, Батьком нашим люблячим і улюбленим.

Досить страждати, досить сумувати, досить впроваджувати драму у своє життя, досить помирати, досить лити сльози.

Ваші сльози не зникають, Ми збирали їх всі і розмістили їх на території Алтаю. Для чого запитаєте ви? Ми дамо відповідь вам: для того, щоб створити рівновагу вашому лиху. Алтай несе енергію зародження, енергію любові, енергію Бога - людей, енергію радості, щастя і Алтай незабаром, тобто енергія Алтаю, об'єднається з енергією Атлантиди. А що це означає, Ми говорили. Ваші сльози – це озеро Байкал. Бог, Батько наш коханий, не створював його. Його створили у співтворчості Ми і ви. Коли ви усі усвідомите, зрозумієте і станете щасливими, радісними і житимете в любові, то Байкал висохне. Ви переробите енергію сліз.

А тепер подивіться, ваше майбутнє і майбутнє Землі:

Майбутнє Землі і людства

∞ Земля дуже гармонійна, красива, жіночна, кокетлива планета, яка створює настрій і моду для усіх Всесвітів. Вона така красива зі своїми лісами, зі своїми рівнинами, річками, морями і океанами. З вашими (приблизно) гектарами, які і створюють увесь сюжет п'єси, під назвою щастя.

А ось на галявині сидить торопига заєць, він бачить людину, що проходить зовсім поряд з ним, але він не втікає, він привітно притискає вуха до голови і чекає від вас схвалення за його роботу. Птахи, крутячись над вашою Землею, зображують різноманітні складні, але дуже красиві фігури, як би ненавмисно притягають на себе увагу. Трава, ягоди і вітер, який їх ворушить, змовилися між собою, щоб порадувати вас своїм неповторним ритмом. А ось дерева не відстають від них, вони намагаються підлаштуватися до цього ритму і хочуть вашої уваги, мовляв, підійдіть і до нас. А ось жучки-трудяги вилізли зі своїх норок, стали у повний зріст, гордо зображуючи з себе ділових, чекають від вас команди, зробивши вже свою роботу. Комарики, ніжно облітаючи вас осторонь, жадібно уловлюючи ваш погляд, летять в задане місце на вашій Землі для створення гармонії і неповторного присмаку. А ось трудяга клишоногий втікає, граючи, від трирічної дівчинки і п'ятирічного хлопчика, зображуючи з себе слабкого і беззахисного, а дітей цей вид приводить в сміх, вони заливаються сміхом від усього живота і підіграють клишоногому. Трохи віддалік стоїть граціозно-жіночно красива дівчина, мати двох дітей, вона, примружившись, вдивляється в далечінь, неначе шукаючи когось. Два дні тому відлетів молодий орел, якого вона виходила, вона знає, що він

повернеться, і, неначе вдивляючись в далечінь, вона відчуває його своїм тілом, своєю душею і знає, де він. Орел, махаючи щосили крилами, наближався. Він літав два дні і тепер повністю упевнений у своїх силах. І, щоб показати це, він починав підійматися, все вище і вище в небо, ще вище, ще, а потім – різко вниз. Дівчина стояла і пильно вдивлялася в далечінь, відчуваючи орла і трохи хвилюючись за нього, говорила про себе: "Ну навіщо, ну навіщо, не потрібно, я знаю, що ти сильний і сміливий". Але орел летів під гострим кутом вниз, ось-ось впаде, але перед самою землею різко витягувався, з різким хлюпотінням пролітаючи в двох метрах над землею, акуратно приземлився біля ніг дівчини і, на знак вдячності, вклонився їй; потім, не чекаючи похвали, швидко встав і полетів на край Землі. Землі, де жила родина з чотирьох Бого - людей, і він знає, що тепер залишиться на цій дивовижній Землі. Тому що відчував дівчину. Орел відчував запрошення дівчини залишитися.

А ось діти, граючи, зовсім загнали ведмедя у кут, а той, зображуючи з себе знесилоного, втомленого і слабкого впав вверх ногами, чим потішив дітей ще більше. Дівчина, дивлячись на цю картину, поплескала себе по правій нозі і протягнула руку у бік клишоногого. Ведмідь акуратно обійшов дітей і кинувся до дівчини, підбігши, притиснув передні лапи і опустил морду у землю, відчуваючи, що провинився. Дівчина з посмішкою підійшла до нього і, гладячи по морді ведмедя, перебираючи хутро, сміючись вже, сказала ведмедеві:

– Ну, що ти, бурий, зовсім з себе такого слабкого робиш, і діти, дивися, сміються, адже ти ж не такий. А?

Бурій на знак згоди піднявся на задні лапи і заревів, підтверджуючи свою силу.

– Ну, – говорить дівчина, – ось хороший, хороший, біжи, у тебе – ще справи, допоможи ведмедиці, а то вона зовсім не справляється з ведмедиками, біжи.

Спершись ліктем до кедру, дівчина дивилася, як втікає ведмідь, як сміються діти, як літають птахи у своїх хитромудрих, але дуже красивих фігурах, як живе уся Земля з усією живністю в гармонії з людиною. Вона стояла, молода Богиня, і дивилася на усе це, не просто дивилася, але і відчувала кожною своєю клітинкою свою Землю, своїх тварин, комах і мікроорганізмів. Вона була щаслива, і від цих думок в її тілі поширювалося живильне тепло і закутувало усю її душу. Дівчина подивилася у небо і вимовила вголос:

– Спасибі вам, Всесвіти, і вам, люди, що живуть у своїх Всесвітах, на своїх планетах, усім вам спасибі.

– Спасибі тобі, Батько наш ТВОРЕЦЬ.

– Я вдячна вам усім і я хочу вам подарувати світло своєї душі, кожному, що живе в кожному Всесвіті і тобі ТВОРЕЦЬ, наш люблячий Батько.

– Я стою на своїй Землі і я знаю, що Ви усі для нас співстворили. Я вдячна Вам у вашій співтворчості. І я від усіх людей Землі кланяюся до Землі і віддаю частинку своєї душі Вам. Вам, хто був з нами і допомагав нам усі епохи на Землі. Спасибі Вам усім, спасибі.

– Спасибі, наш люблячий Батько, тобі, Ти нас завжди прощав і розумів. Ми вдячні Тобі і Вам, хто був з нами усі епохи часу, спасибі Вам за світло. Спасибі Вам за щастя. Спасибі Вам за любов. Спасибі Вам за вічне зараз!!!

Говорила дівчина, тримаючи руку на грудях. Її очі випромінювали саяво і світло. У її очах було відображення всього, що є і що буде, Усіх Всесвітів і що усіх, що живуть у Всесвітах, і відображення Батька нашого, ТВОРЦЯ люблячого нас і коханий нами.

Дівчина, вклонившись до Землі, граціозною ходою з посмішкою на обличчі підійшла до свого улюбленого чоловіка, обхопила його за шию і прошепотіла йому на вухо: "Я щаслива".

Продовження триває . . .

Виливний С.Л.

Введення в справжню історію Землі і людства

Книга перша

Донецьк, 2011